

รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นายเสน่ห์ วรสันติวงศ์

โรงเรียนบ้านสบกอน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผลงาน : รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้ศึกษา : นายเสน่ห์ วรรณตวิงศ์

ปีที่ศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอยางตลาด จังหวัดน่าน จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample Test และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.32/86.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.51)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการสร้างและปรับปรุงแบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนเครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย

นางวีณา ไชยรงค์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

นางรัชณี สองคำชุม ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

นางพัชรภรณ์ อำไพ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

นางอุบลวรรณ หล้าแก้ว ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

นางนงลักษณ์ รักษาพล ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

ขอขอบพระคุณนายเชิดศักดิ์ ไชโยย ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสบกอน ที่กรุณาให้คำปรึกษาด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณคณะครู นักเรียน โรงเรียนบ้านสบกอนทุกคน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำผลงานวิชาการในครั้งนี้

หากรายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะนี้มีคุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ต่อผู้สนใจ ผู้ศึกษาขออุทิศคุณงามความดีนี้มอบให้แก่บิดา มารดา บุรพจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และทุก ๆ ท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการดำเนินการจนเป็นผลสำเร็จ

นายเสน่ห์ วรสันติวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
สมมติฐานของการศึกษา.....	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการศึกษา.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	13
การอ่าน.....	21
การเขียน.....	27
มาตราตัวสะกด.....	34
แบบฝึกทักษะ.....	36
เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	56
ความพึงพอใจ.....	63
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
3 วิธีการดำเนินการศึกษา.....	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	72
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	72

สารบัญญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	73
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	88
สรุปผลการศึกษา.....	88
อภิปรายผลการศึกษา.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	104
- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	106
- หนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	107
ภาคผนวก ข	117
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	118
ภาคผนวก ค	122
- รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาที่จุดประสงค์ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	123
ภาคผนวก ง	167
- รายการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	168
ภาคผนวก จ	180
- รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำในมาตราตัวสะกด.....	181

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
<ul style="list-style-type: none"> - ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด จากผู้เชี่ยวชาญ 	186
<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test)..... 	187
<ul style="list-style-type: none"> - ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน..... 	191
ภาคผนวก ฉ	192
<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด..... 	193
ภาคผนวก ช	195
<ul style="list-style-type: none"> - คะแนนแบบฝึกทักษะจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 	196
ภาคผนวก ซ	214
<ul style="list-style-type: none"> - การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1..... 	215
ภาคผนวก ฌ	218
<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 	219
ภาคผนวก ฎ	222
<ul style="list-style-type: none"> - ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1..... 	223
ภาคผนวก ฏ	253
<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือราชการตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ..... 	254
ประวัติผู้ศึกษา.....	285

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design.....	77
2	แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านสบกอน จำนวน 32 คน.....	85
3	แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	86
4	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	87
5	ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำใน มาตราตัวสะกด จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน.....	163
6	ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและ เขียนคำในมาตราตัวสะกด.....	165
7	ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญ.....	178
8	ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกด จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 คน.....	186
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test).....	187
10	ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน.....	191

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มทดลอง จำนวน 32 คน	212
12	ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ครั้งที่ 1 (1:1).....	215
13	ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ครั้งที่ 2 (1:10).....	215
14	ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ครั้งที่ 3 (1:100).....	216
15	ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	219

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดของผู้ศึกษา.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดช่วงชีวิต การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดวิสัยทัศน์ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับ ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551 : 4) จากวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายดังกล่าว วิชาภาษาไทยจึงถือเป็นวิชาพื้นฐาน ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็น สมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มี ความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

การสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ สาระภาษาไทย 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน จะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ การพัฒนาทักษะการเขียน ในสาระที่ 2 ซึ่งเป็นสาระที่ต้องสอนให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้นักเรียนสามารถ ใช้ภาษาติดต่อทั้งด้านรับและการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกคิด โดยอาศัยความรู้และสาระทั้ง 5 สาระที่ ได้รับการฝึกฝนมาใช้ได้อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ. 2551 : 12)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งถือเป็น ช่วงแรกของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กจำเป็นต้องพัฒนาทักษะที่จำเป็น ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาส

ได้ฝึกย้ำซ้ำทวนอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกแจกลูกและสะกดคำ จะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะต้องทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วเพื่อช่วยให้สามารถเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่น ๆ ให้รวดเร็วขึ้น สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้และการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามเกณฑ์ ตรงความหมาย และมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา (กรมวิชาการ. 2545 : 21)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน มีปัญหาในเรื่องการอ่าน และการเขียน คือ นักเรียนอ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง และจากการทดสอบการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนอ่านได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 38.45 ส่วนคะแนนด้านการเขียนพบว่า นักเรียนเขียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 38.30 (แบบบันทึกผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน. 2557) ส่วนผลการทดสอบการอ่านและการเขียน ปีการศึกษา 2558 พบว่า นักเรียนอ่านได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 40.40 และเขียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 39.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 (แบบบันทึกผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน. 2558) ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ครูและโรงเรียนต้องรีบแก้ไขสาเหตุที่การอ่าน และการเขียนของนักเรียนที่ไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาถิ่นมากกว่าการใช้ภาษาไทยในการสนทนากัน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และอีกประการหนึ่งคือ นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับญาติผู้สูงอายุ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย เนื่องจากบิดา มารดาหย่าร้างกัน อีกส่วนหนึ่งเดินทางไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน และไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านการเขียนอย่างเต็มที่ขณะอยู่ที่บ้าน จึงขาดทักษะด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำในที่สุด

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดนั้น นอกจากจะต้องจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการและกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ยังควรจัดให้มีการฝึกฝนอย่างเพียงพอ โดยใช้สื่อที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และชำนาญ และเนื่องจากในการจัด การเรียนการสอนจำเป็นต้องเตรียมหรือสร้างสื่อที่มีความหลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก สื่อวัสดุอุปกรณ์ ของจริง ตาราง สถิติ สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้แบบฝึก หรือแบบฝึกทักษะ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนของนักเรียนได้ ดังที่ สำลี รักสุทธี (2553 : 31) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะคือ ชุดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อ่านแล้ว เพื่อความรู้ ความเข้าใจ และเป็นการเพิ่มทักษะความชำนาญให้แก่ผู้เรียน ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ไพบุลย์ มุลดี (2546 : 90) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นชุด

การเรียนรู้ที่ครูจัดทำขึ้น ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อีกแล้วเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ จะช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและช่วยฝึกทักษะการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ผู้ศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะ และมีความเห็นว่าการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยวิธีการกระทำซ้ำและบ่อย ๆ โดยใช้แบบฝึกเพื่อเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะเป็นวิธีที่ดี และเหมาะสมวิธีหนึ่ง ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกเฉพาะเรื่องขึ้นสำหรับฝึกเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความชำนาญในด้านการอ่านและเขียนคำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี ระลึก (2555 : 72) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และนักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยฝึกทักษะนักเรียนด้านการอ่าน และการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ทั้ง 8 มาตรา อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและ การเรียนรู้เป็นลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการศึกษา

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 56 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 1 มีนาคม 2561 โดยทดลองสอน สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาในการทดลอง 26 ชั่วโมง โดยรวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบ ทั้งก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะด้วย

3. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ คำในมาตราตัวสะกดภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. คำในมาตราตัวสะกด แม่กง
2. คำในมาตราตัวสะกด แม่กม
3. คำในมาตราตัวสะกด แม่เกย
4. คำในมาตราตัวสะกด แม่เกอว
5. คำในมาตราตัวสะกด แม่กน
6. คำในมาตราตัวสะกด แม่กก
7. คำในมาตราตัวสะกด แม่กบ
8. คำในมาตราตัวสะกด แม่กด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีทั้งหมด 8 เล่ม ได้แก่

- 1.1 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1 แม่กงนำรู้
- 1.2 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2 ตามดูแม่กม
- 1.3 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3 ซิ่นชมแม่เกย
- 1.4 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 4 คุ่นเคยแม่เกอว
- 1.5 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 5 หาเจอแม่กน
- 1.6 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 6 หายสับสนแม่กก
- 1.7 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 7 แสนตลกแม่กบ
- 1.8 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 8 เพียรค้นพบแม่กต

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีค่า ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการที่คิดจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน จากการทำแบบฝึกในแบบฝึกทักษะแต่ละเล่มได้ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพผลลัพธ์ที่คิดจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัด ความรู้ความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก หากตอบผิดได้ 0 คะแนน ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน จำนวน 20 ข้อ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บ้านสบกอน ปีการศึกษา 2560 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับประโยชน์ ความสำคัญ เนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนการสอนว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ต่อการใช้แบบฝึกการอ่านและ เขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยแสดงออกมาทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถาม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งความรู้สึกนี้ส่งผล ต่อการเอาใจใส่ การตั้งใจเรียนและการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

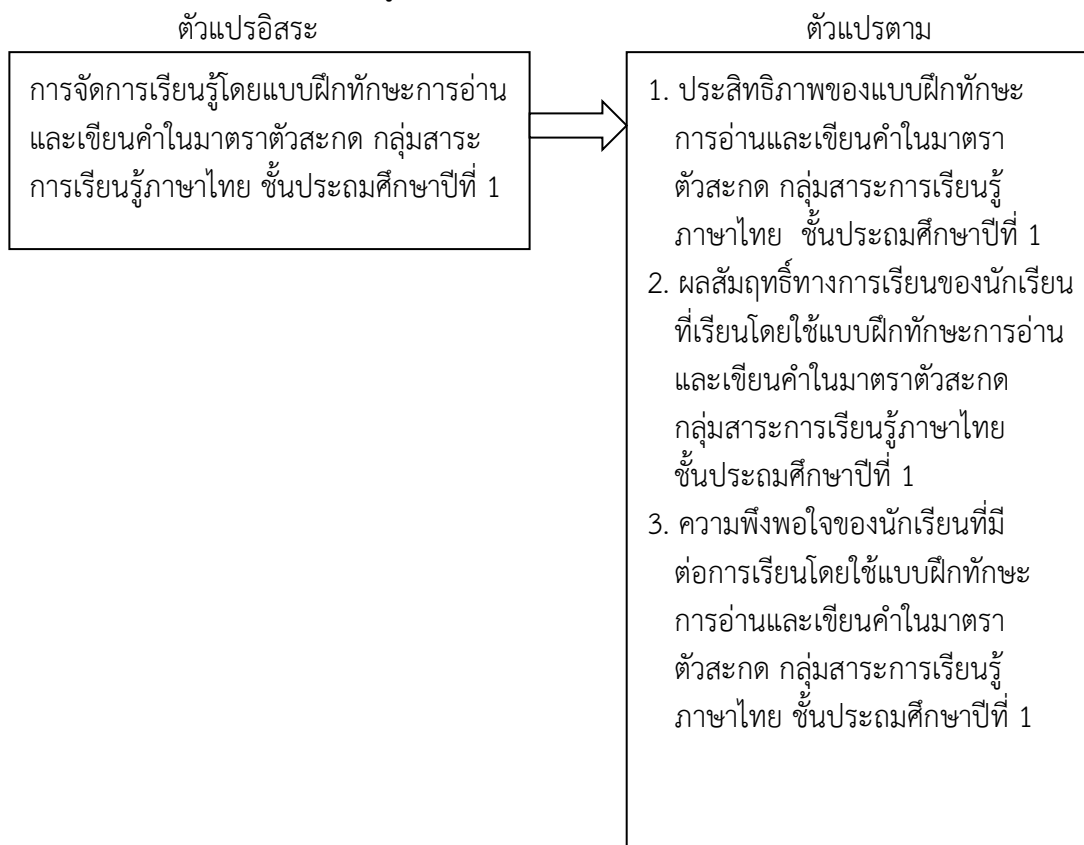
6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านสบกอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น
2. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและสามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ที่สนใจในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของผู้ศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอรายละเอียดตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. การอ่าน
4. การเขียนสะกดคำ
5. มาตรฐานตัวสะกด
6. แบบฝึกทักษะ
7. เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. ความพึงพอใจในการเรียนรู้
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น โดยกำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1-6)

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล

และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 5.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 5.3 มีวินัย
- 5.4 ใฝ่เรียนรู้
- 5.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 5.7 รักความเป็นไทย
- 5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเองได้

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

- 6.1 ภาษาไทย
- 6.2 คณิตศาสตร์
- 6.3 วิทยาศาสตร์
- 6.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6.6 ศิลปะ
- 6.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 6.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไร เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

7. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ของผู้เรียน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเองหรือปรับปรุง เลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถ ส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

7.1 จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่าย การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

7.2 จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

7.3 เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้อง กับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

7.4 ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

7.5 ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของ ผู้เรียน

7.6 จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อ การเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพ สื่อการเรียนรู้ที่ ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้อง และ ทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอ ที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐาน การเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักใน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขต พื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทาง การเรียนของผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนา และผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อน้อมน้าวใจ

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทแห่งบทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนในชาติ ใช้ทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาไทย ในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตนและครอบครัว กิจกรรมในสังคมและประเทศชาติ ภาษาไทยเป็น เครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และยังเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาไทยต้องสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสอนภาษาไทยให้คนรักการอ่าน การเขียนที่จะแสวงหาความรู้และประสบการณ์ บันทึกความรู้และข้อมูลข่าวสาร สอนภาษาไทยให้ใช้ ภาษาไทยได้ถูกต้องในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้ผู้เรียนชื่นชมซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทย

เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมตลอดจนภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ผลงานซึ่งเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต

ภาษาเป็นสื่อของความคิด ผู้เรียนที่มีภาษาใช้อย่างกว้างขวางมีการประมวลค่าในการพูด ฟัง อ่าน เขียนมาก ผู้เรียนจะคิดได้กว้างขวางลึกซึ้ง คิดตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ดังนั้น การสอนภาษาไทยจำเป็นต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนขยาย ประมวลทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการคิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา วินิจฉัยเรื่องราวและส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลจะช่วยสร้างบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก ด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้ให้ชัดเจน ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักภาษา ใช้ถ้อยคำตรงความหมาย ถูกต้องตามฐานะของบุคคลและสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา หรือหลักการใช้ภาษา ผู้ใช้ภาษา จะต้องเรียนรู้หลักภาษาไทย ใช้ได้ถูกต้อง ส่วนวรรณคดีและวรรณกรรมตลอดจนบทร้องเล่น เพลง กล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน หรือภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี ช่วยให้เกิดความซาบซึ้งและความภาคภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและ บอกล่ามถึงความคิด ความงาม การประพุดคิดค้นไว้ในวรรณคดีและคติชน ซึ่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

การเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมในส่วนของบทร้อยกรอง ผู้เรียนจะต้องเห็นความงามของ ถ้อยคำในบทร้อยกรอง เข้าใจเรื่องราวของวรรณคดี สามารถท่องจำบทร้อยกรองที่ไพเราะจะเป็น ต้นทุนหรือพื้นฐานของการแต่งบทร้อยกรอง ดังนั้นการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ท่องจำ บทอาขยานที่เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะด้วยและการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรม ยังทำให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้สังคม ชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยอีกด้วย

4. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

* อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมี มารยาทในการอ่าน

* มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียน จดหมายลาครู เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาท ในการเขียน

* เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวน ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

* สละคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำ คล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

* เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

5. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

6. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	* การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทาน - เรื่องสั้น - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	* การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	* การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาทในการอ่าน	* มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	* การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	* การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	* มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม	* การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	* การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น
	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1		<ul style="list-style-type: none"> - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> * การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	<ul style="list-style-type: none"> * มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง * มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น * มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	* ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล * ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	* การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ * มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา * การผันคำ * ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	* การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	* คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟัง วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	* วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	* วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย

ที่มา : (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 51)

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวความคิด อารมณ์และจินตนาการ นอกจากนี้ การอ่านมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียนด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นนักการศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการอ่านและได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

นพดล จันทรเพ็ญ (2542 : 73) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิด ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมาย ที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

รัตนา ใจเสมอ (2544 : 42) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารสื่อความหมายให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ความรู้สึก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1364) ได้ให้ความหมายว่า อ่าน หมายความว่า ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่าอ่านในใจ สังเกต หรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2549 : 29) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด และข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

วัฒนา สาสิริรัมย์ (2550 : 8) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ การจับใจความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

ประไพ จันทยาว (2551: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือกระบวนการรับรู้ การออกเสียงตามตัวอักษรเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยความรู้ ความคิดที่ได้จากการอ่าน ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เป็นเครื่องช่วยพิจารณา การตัดสินใจ นำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ เพื่อรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ความหมายให้ทราบแล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ซึ่งครูต้องใช้ความสามารถและพยายามให้มากในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญมากต่อการศึกษา จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

มุกดา ลิบลับ (2542 : 121) การอ่านเป็นทักษะการรับสารจากสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิต การสร้างความสำเร็จในชีวิตและการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้าในชีวิตมากขึ้น โลกปัจจุบันได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ ด้านวิทยาการ การอ่านหนังสือเป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 121-122) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ทุกสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็ความรู้ทางด้านการเรียนทุกระดับทุกวิชาชีพ ซึ่งเป็นความรู้ที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดหรือความรู้รอบตัวทั่วไป ซึ่งแม้ว่าจะเป็เพียงเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ หากได้อ่านแล้วจดจำนำไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้องเหมาะสม ย่อมจะทำให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน การอ่านมากก็ย่อมจะทำให้รู้มาก

2. การอ่านเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดความอ่านและความฉลาดรอบรู้ ในปัจจุบันเรารู้ข่าวเรื่องราวความเคลื่อนไหว และความรู้ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร หนังสือต่าง ๆ มากมายที่ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และสติปัญญา ถ้าคนใดชอบอ่าน และมีนิสัยที่ดีในการอ่านแล้ว การอ่านก็เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ช่วยสร้างบุคลิกภาพ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลเพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับถือจากบุคคลอื่นอีกด้วย

3. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน การอ่านหนังสือบางประเภท เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สารคดี นิตยสาร บันเทิงคดี ฯลฯ จะให้ความเพลิดเพลินหรือความสนุกสนานแก่ผู้อ่านได้ การใช้เวลาวางอ่านหนังสือเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ จิตใจของมนุษย์และช่วยคลายเหงาได้ดีที่สุด

ประไพ จันทยว (2551 : 33) กล่าวว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญาในอันที่จะส่งผลให้มนุษย์ประสบผลสำเร็จในชีวิตการทำงาน หรือการศึกษาเล่าเรียน

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนและเชื่อมโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน ซึ่งล้วนเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้โลกกว้าง การอ่านช่วยให้เราสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาความคิด ทำให้เรารู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้ง จุดมุ่งหมายนั้นย่อมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านเพื่อจุดประสงค์ใด นักการศึกษาได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 22-26) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ
2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา
3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา
4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย
5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ
6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ
7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ
8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน
9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
11. อ่านเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ
12. อ่านเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2552 : 43-44) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ให้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ดี
2. ให้มีนิสัยที่ดีในการอ่าน
3. ให้มีวิจรณ์ญาณในการอ่าน
4. ให้มีความรัก ความสนใจในการอ่านอย่างกว้างขวาง และสม่ำเสมอ
5. ส่งเสริมให้อ่านได้รวดเร็ว

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ การอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบครบ จึงมีนักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

สนธิ ตั้งทวี (2536 : 258) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีผู้อ่าน
2. ตัวอักษร ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรแล้วอ่านได้ แต่ไม่เข้าใจความหมายของตัวอักษรก็จะไม่ถือว่าเป็นการอ่าน
3. ความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรชัดเจน สามารถเข้าใจความหมายของตัวอักษรก็ถือว่าเป็นการอ่าน แต่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะมีทักษะเพียงด้านความเข้าใจคำศัพท์เท่านั้น
4. เลือกความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร และสามารถเลือกความหมายที่ดีที่สุดที่หลากหลาย ๆ ความหมายของคำที่ห้อมล้อมด้วยบริบท (Context) ได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยการพิจารณาด้วยเหตุผลเช่นนี้ จะถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์เพราะมีทักษะด้านความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดเชิงวิจารณ์เพิ่มขึ้น
5. การนำไปใช้ การอ่านจะมีความสมบูรณ์ที่สุดได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง คือ ผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร สามารถเลือกหาความหมายที่ดีที่สุดหรือถูกต้องที่สุด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้อ่านจนกระทั่งเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ต่อสังคมต่อไป การอ่านเช่นนี้ ถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์ที่สุด หรืออาจเรียกว่า “อ่านเป็น”

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 122-123) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่านของเด็ก ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย
 - 1.1 สายตา
 - 1.2 ปาก
 - 1.3 หู
2. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ
 - 2.1 ความต้องการ
 - 2.2 ความสนใจ
 - 2.3 ความศรัทธา
3. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
 - 3.1 ความสามารถในการรับรู้
 - 3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้
 - 3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
 - 3.4 ความสามารถในการเรียน
4. องค์ประกอบทางประสบการณ์พื้นฐาน
5. องค์ประกอบทางวุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ
6. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ และมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ ผู้อ่าน ตัวอักษร ความหมาย การเลือกความหมาย และการนำไปใช้

5. การอ่านแจกลูกและการสะกดคำ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 97-99) ได้อธิบายความหมายของการแจกลูกว่า มีความหมาย 2 นัย คือ

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกด แม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กค และกบ การแจกลูกจะเริ่มต้นการสอนให้จำ และออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ก่อน จากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตราแม่ ก กา จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับของสระ แล้ว จึงอ่านโดยไม่สะกดคำ จึงเรียกว่าแจกลูกสะกดคำ แล้วอ่านคำในมาตราตัวสะกดทุกมาตราจนคล่อง จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่องเพื่อประยุกต์หลักการอ่านนำไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย

นัยสอง หมายถึง การเทียบเสียง เป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้แล้วให้นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้น หรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำคือให้เปลี่ยนพยัญชนะต้น เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียง มีดังนี้

1. อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
2. นำคำที่มีความหมายมาสอนอ่าน
3. เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
4. นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น กา มา พา ลา ยา คำ ม้า ช้า ล้า น้ำ บ้าน ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน

วิธีอ่านจะไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำ คือ -า นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำ เช่น ยา ทา หา นา ตา อา

การสอนแบบการแจกลูกสำหรับนักเรียนแรกอ่าน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2) มีหลักการสอนดังนี้

1. เริ่มจากสระที่ง่ายที่สุดคือ สระ -า
2. ใช้แผนผังความคิดแจกลูก โดยเลือกคำที่มีความหมายก่อน
3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำและทำความเข้าใจความหมาย
4. นำคำจากแผนผังความคิดมาแต่งประโยค
5. อ่านประโยคที่แต่ง
6. เขียนประโยคที่แต่ง

สรุป การแจกลูก ในรูปแบบเช่นนี้สามารถที่จะแจกต่อไปได้อีก เช่น แจก สระ -แ -โ -ใ -เ-า ฯลฯ และนำมาแต่งประโยคโดยการบูรณาการกับคำที่ประสมกับสระอื่นซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำไปแต่งประโยคที่ยากและซับซ้อนขึ้นได้เพราะเป็นการเรียนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องที่ยาก

และยังได้ให้ความหมายของการสะกดคำ ดังนี้ การสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดมาประสมให้เป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่าน การสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูต้องให้อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำไปพร้อมกัน การสอนสะกดคำ โดยการนำคำที่มีความหมายมาสอนอ่าน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วจึงแจกคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่โดยเริ่มจากคำง่าย ๆ แล้วบอกทิศทางการออกเสียงแล้วแจกคำโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น

ณัฐกาญจน์ ศรีสุวรรณ (2553 : 56) ได้อธิบายถึงการอ่านสำหรับเด็กที่ยังไม่เรียนหนังสือ ให้สามารถอ่านและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือ นับตั้งแต่เริ่มมีการสอนหนังสือไทยจนถึงปัจจุบัน โดยได้กล่าวถึง การอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ดังนี้ คือ การสอนที่ถือว่าคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ฯลฯ เวลาสอนอ่านแทนที่จะอ่านเป็นคำ ๆ มีความหมายเลยทีเดียวก็น่าจะต้องไล่พยัญชนะ สระ ฯลฯ ให้ออกเสียงได้ถูกต้องเป็นคำ ๆ อีกทีหนึ่ง เป็นการช่วยให้อ่านคำได้เพราะผู้อ่านรู้จัก พยัญชนะ สระ ตัวสะกด แล้วช่วยพาไป วิธีนี้ช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

กรมวิชาการ. 2546 : 133-134 (อ้างถึงใน กรรณิการ์ ธิวงศ์. 2550 : 52) ได้อธิบาย การอ่านแจกลูกและการสะกดคำ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเสียงกัน ทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การแจกลูกและการสะกดคำบางครั้งรวมเรียกว่า การแจกลูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืน เพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกันและยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำ เป็นเรื่องที่จำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้ทำการสอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิดซึ่งเป็นปัญหาของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาในไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อ การเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

สรุปได้ว่า การสอนอ่านมีอยู่หลากหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีนั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน นอกจากนี้ครูยังต้องมีความเข้าใจวิธีบูรณาการ วิธีสอนอ่านเพื่อให้ได้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ

การเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องสวยงาม สื่อความหมายได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

มานพ ถนอมศรี (2546 : 203) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า หมายถึง ชีตให้เป็นตัวหนังสือ หรือตัวเลข ชีตให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาดตัวหนังสือ

ธัญญา เรืองแก้ว (2549 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของมนุษย์ ในการแสดงออกโดยใช้ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ บันทึกถ่ายทอดเรื่องราว ข้อมูลข่าวสารแทนคำพูด เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบ และเกิดการตอบสนองตามที่ผู้เขียนต้องการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550 : ภาคผนวก 2/8) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า หมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการ โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษา และตรงตามเจตนาของผู้เขียน

สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

2. ความสำคัญของการสอนเขียน

การเขียน นับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ สามารถตรวจสอบได้ และคงทนถาวร ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเขียน ไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 124-125)

1. เป็นเครื่องมือสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม
2. เป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
3. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพสุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนนักศึกษา
6. เป็นเครื่องจรรโลงใจแก่สังคมที่จะให้ความเพลินแก่คนเรา ทุกเพศ ทุกวัย

ผจงวาด พูลแก้ว (2547 : 117) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์ ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นเครื่องมือช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ความคิด และความเพลิดเพลินแก่ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบัน และอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน เพราะเป็นการสื่อสารที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เกิดคุณประโยชน์ และจรรโลงสังคมให้ปกติสุข

3. องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีองค์ประกอบใหญ่ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2546 : 476) ดังนี้

1. ผู้เขียน ลักษณะของผู้เขียนจะประกอบไปด้วย ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความรู้ความสามารถในการเลือกเนื้อหาและใช้ภาษา การแสดงความคิด ลักษณะท่าทางในการเขียน ลายมือของผู้เขียน และจรรยาบรรณผู้เขียน

2. ภาษา ภาษาไทยมีการจำแนกคำสำหรับใช้ในกาลเทศะที่แตกต่างกัน บุคคลที่ต่างฐานะกัน จะใช้คำเหมือนกันย่อมไม่เหมาะสม เพราะคำ ๆ เดียวจะใช้กับบุคคลทุกฐานะทุกโอกาส และทุกสถานที่ ย่อมไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย แต่โดยทั่วไปได้จำแนกภาษาไทยเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 ภาษาปาก ส่วนใหญ่เป็นภาษาที่ใช้พูดมากกว่าเขียน เช่น ภาษาถิ่น หมายถึง การเขียนที่ใช้สำนวนพูดกับบุคคลที่สนิทคุ้นเคยกัน

2.2 ภาษากึ่งแบบแผน เป็นทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน ไม่เป็นพิธีรีตอง

2.3 ภาษาแบบแผน เป็นภาษาที่มีความมุ่งหมาย แบบแผน และหลักเกณฑ์สำหรับเขียน เฉพาะเรื่อง ภาษาแบบแผนแบ่งได้ 2 แบบ คือ ข้อเขียนเพื่อพูด และเขียนเพื่อใช้อ่าน

3. เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร หมายถึง เครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ได้แก่ ตัวอักษร และเครื่องเขียน

4. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

มนัสวาท ไชยดารา (2546 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนเราออกมาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจความรู้สึกของตนเอง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ด้วย

ณัฐกานต์ ขาติเพชร (2549 : 25-26) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้อย่างถูกต้อง และมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

5. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ตรงกัน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ภาษาสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

สาวิตรี เทพิกัน (2545 : 10) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า มีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีการเขียน และเพิ่มพูนทักษะในการเขียน เพราะเขียนผิดก็เหมือนการพูดผิด ความหมายของคำก็เปลี่ยนไปและประสิทธิภาพการเขียนก็จะลดลง ในทางตรงกันข้าม ถ้าเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง และจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนเองยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลให้ประสิทธิภาพของการเขียนเพิ่มขึ้น

ชนาธิป ผลวาวแวว (2548 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมากเพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้น การเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียน

สะกดคำผิดจะทำให้ไม่ทราบเรื่องราวจากผู้อื่น ไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ นับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมากในทักษะการเขียน

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 25) ได้ถึงการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป และประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกันข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องและจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้น

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนและการสื่อสาร ถ้าสะกดคำผิดก็จะสื่อสารได้ไม่สัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ อีกด้วย

6. สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ขึ้นอยู่กับความสามารถการฝึกฝน และประสบการณ์ในการใช้ภาษาของแต่ละคน นักการศึกษาได้ศึกษาถึงสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดพบว่า เกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

วิรัตน์ จุติประภาค (2542 : 8) กล่าวถึง สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีมากมายหลายประการ ส่วนใหญ่เกิดจากผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากขาดการสังเกต ประมาทเลินเล่อ ขาดประสบการณ์ทางภาษา และขาดความแม่นยำในหลักเกณฑ์การเขียนคำ

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 151) สรุปสาเหตุที่นักเรียนเขียนผิดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด เห็นแบบอย่างที่จะสะกดผิด นักเรียนไม่รู้หลักภาษา
2. นักเรียนไม่ทราบความหมาย
3. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะภาษาไทยมีคำควบกล้ำ
4. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากภาษาไทย
5. นักเรียนเขียนคำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว-ลาว, ลาด-ลาด

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544 : 38) กล่าวว่า สาเหตุของการอ่าน และการเขียนคำผิดนั้น อาจเนื่องมาจากการเขียนผิด เพราะไม่รู้ความหมายของคำ อ่าน และเขียนผิดตามเสียงพูด หรือสำเนียงท้องถิ่น ดังนั้นในการสอนอ่าน และการเขียนคำ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น การให้ทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ การทำแบบฝึกเสริมทักษะด้านการอ่าน และการเขียนคำจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะด้านการอ่าน และการเขียนคำได้ดีขึ้น

อมรรัตน์ อุ่นเรือน (2545 : 43) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุมาจากตัวครูผู้สอนตัวนักเรียน และวิธีการสอน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อไม่ให้ให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน

ณัฐกานต์ชาติเพชร (2549 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดเกิดจากนักเรียนขาดพื้นฐานประสบการณ์ทางด้านภาษา ขาดการสังเกต ขาดความเอาใจใส่ ขาดการฝึกฝนต่อเนื่อง ขาดความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ออกเสียงบกพร่องจนกลายเป็นความเคยชินและไม่เห็นความสำคัญของการเขียน รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนจำคำที่เคยเขียนสะกดผิดไปใช้

ดารารณี โพธิ์ไทร (2552 : 17) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิด มาจากตัวผู้สอน วิธีสอน ตัวนักเรียน และสื่อต่าง ๆ ดังนั้นครูผู้สอนเป็นบุคคลที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง โดยวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และสามารถจดจำวิธีเขียนคำที่ถูกต้องได้

ศุภวัฒน์ จินใจ (2552 : 15) กล่าวว่า ปัญหาของการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุมาจากตัวผู้เขียน เขียนตัวสะกดผิด ซึ่งมีสาเหตุแตกต่างกันออกไป เช่น ใช้แนวเทียบผิด มีประสบการณ์ในด้านการเขียนผิด ไม่รู้หลักภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การโฆษณาสินค้า สื่อมวลชน ป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ

จากปัญหาดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นมาจากทั้งตัวนักเรียนเอง ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน และจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

7. วิธีแก้ปัญหการเขียนสะกดคำผิด

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการสังเกต จดจำอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมการสอนให้กับนักเรียนในลักษณะแตกต่างกันให้เหมาะสมกับวัย และสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนโดยแยกตามสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด พยายามฝึกทักษะการเขียนให้ดีขึ้น การเขียนสะกดคำนับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ ถ้านักเรียนเขียนได้ถูกต้อง นักเรียนก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผู้กล่าวถึง วิธีการแก้ปัญหการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 27) ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ฝึกคัดลายมือ และเขียนตามคำบอก
2. ฝึกเขียนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน เช่น วิธีเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ การวางตำแหน่งตัวอักษร การเว้นช่องไฟ และการรักษาระดับบรรทัดในการเขียน
3. ฝึกการเล่าเรื่อง รายงาน บันทึกความรู้จากการอ่าน และฟัง บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน
4. ฝึกเขียนสรุปความ คำแนะนำ คำตักเตือน คำอธิบาย ความเห็นประกอบเหตุผล คำวิพากษ์วิจารณ์จากการฟัง และการอ่าน

5. ฝึกเขียนตามรูปแบบการเขียน เช่น จดหมาย ย่อความ กรอกรายการต่าง ๆ บัตรเชิญ บัตรอวยพร โฆษณา และย่อเรื่องจากวรรณคดี

6. ฝึกเขียนความคิดเห็นของตนอย่างเสรี และสร้างสรรค์

7. ฝึกเขียนบทร้อยกรองง่าย ๆ

8. คัดลอกข้อความที่มีคติสอนใจ หรือสำนวนภาษาที่ดีจากเรื่องทีอ่าน

9. ปลุกฝังนิสัยการเขียนที่ดี โดยให้เขียนในที่ที่เหมาะสม ไม่ขีดเขียนตามฝาผนัง โต๊ะ ม้านั่ง การเขียนในสมุดแบบฝึกหัด ฝึกเขียนให้อ่านง่าย สะอาด รู้จักขีดเส้นคั่นหน้า ทำงานเป็นระเบียบ และรวดเร็ว

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542 : 77) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการสอน การเขียนสะกดคำในระดับ ประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ครูนำบทความในหนังสือมาให้นักเรียนอ่านก่อนในเวลาที่กำหนดให้ เสร็จแล้วครูเลือกคำ ในนั้นมาบอกให้เขียนอีกทีหนึ่ง

2. ครู และนักเรียนร่วมกันทำบัญชีคำยากในบทเรียน ติดไว้ที่แผนภูมิ แล้วหลังจากนั้นจึงค่อย ให้นักเรียนเขียน

3. ครูแต่งประโยคที่ประกอบไปด้วยคำที่สะกดผิด แล้วขีดเส้นใต้คำเหล่านั้นให้นักเรียนแก้

4. แบ่งนักเรียนเป็นหมู่ให้หาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม

จากที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า การแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำเป็น อย่งยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะการเขียนสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

8. การสอนเขียนคำ และสะกดคำ

การเขียนคำ และสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในด้านภาษาเขียน ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้อ่าน สามารถเข้าใจความหมายที่ถูกต้องจากเรื่องราวต่าง ๆ ได้

การสอนเขียน จึงนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร และสื่อ ความหมาย แต่การเขียนต่างจากการพูดโดยทั่วไป เพราะว่า ภาษาสำหรับการเขียนค่อนข้างเป็น แบบแผนมากกว่าภาษาที่ใช้พูดกัน การเขียนในแต่ละครั้งมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันไป

เครือวัลย์ ชรสวรรณ (2541 : 11) ได้เสนอแนะวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการ เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และมีผลสัมฤทธิ์สูง ได้แก่ วิธีสอนดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนที่ครูออกเสียงได้ถูกต้อง และมีแบบการสะกดคำที่แน่นอน

2. วิธีสอนที่ต้องฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการฝึกเป็นรายบุคคล

3. วิธีสอนที่มีการกำหนดจุดประสงค์ที่แน่นอน

4. วิธีสอนที่มีการทดสอบก่อนสอน และสอนก่อนทดสอบ

5. วิธีสอนที่ฝึกทักษะด้วยการเลียนแบบ และทราบผลการเรียน

6. วิธีสอนแบบใช้การเรียงลำดับตัวอักษร

7. วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนอ่าน และรู้ความหมายของคำ และการผัน

8. วิธีสอนโดยเลือก และจัดลำดับที่คำตลอดจนนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาเขียน

9. วิธีสอนที่มีการกำหนด และวางแผนที่แน่นอน

10. วิธีสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีกระบวนการ และขั้นตอนที่ถูกต้อง

11. วิธีสอนที่ใช้พจนานุกรม และมีการทบทวน
12. วิธีสอนโดยการสร้างแบบฝึกการอ่าน และการเขียน แล้วนำไปสอนนักเรียน
13. วิธีการสอนโดยการนำคำที่เป็นปัญหามาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

ภาสินี ชั้นแก้ว (2547 : 25) กล่าวถึงการสอนเขียนหรือการสอนเขียนสะกดคำว่าเป็นวิธีการช่วยให้เด็กรู้จักการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้อย่างถูกต้องได้เรียนรู้คำ ฝึกการออกเสียงคำที่ถูกต้อง รู้ความหมายของคำ สังเกตเปรียบเทียบคำที่เขียนผิดกับคำที่เขียนถูก โดยครูสอนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ดี เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนคำจึงควรใช้วิธีการรูปแบบที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ อย่างต่อเนื่องจากกิจกรรมแบบฝึกที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียน และบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านผู้เรียนเองต้องรู้จักสังเกต เอาใจใส่หมั่นฝึกฝน และควรมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จัด ท่องจำคำศัพท์ใหม่ คำศัพท์พื้นฐาน คำยาก คำใหม่ในบทเรียน

ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549 : 34) กล่าวว่า ในการสอนเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องเข้าใจองค์ประกอบของคำ พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ฝึกฟังเสียง และฝึกอ่านออกเสียงคำก่อนเขียนคำ เขียนคำแล้วเข้าใจความหมายของคำ สามารถนำคำไปใช้ได้ โดยสร้างเป็นคำใหม่ และแต่งประโยคตามความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำ การสอนเขียนสะกดคำครูต้องสอนให้มีความสัมพันธ์ทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องคอยกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียน ด้วยความใคร่รู้ สนุกสนานเพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ สอดแทรกเพลง เกม จะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การเขียนสะกดคำ ครูควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบด้วย เช่น บัตรคำและแบบฝึก เป็นต้น

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนการเขียนสะกดคำ อาจสรุปได้ว่าการสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนที่มีความสำคัญมากเป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับ และทุกสาขาวิชา โดยครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และควรสอนจากชั้นง่าย ๆ ก่อน คือจะต้องเริ่มสอนจากการฝึกออกเสียง พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ให้ถูกต้องฝึกปากเปล่า การประสานพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำและรู้ความหมายของคำ จากนั้นฝึกปากเปล่า การนำคำไปแต่งประโยค และเข้าใจความหมายของประโยค เมื่อทำตามขั้นตอนดังกล่าวได้แล้วจึงฝึกการเขียนสะกดคำและตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับชี้แนะข้อผิดพลาดและแนวทางการแก้ไขที่ถูกต้องต่อไป

มาตราตัวสะกด

1. ความหมายของตัวสะกด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของตัวสะกด ไว้ดังนี้

สาคร บุญเลิศ (2542 : 159) ได้ให้ความหมายและอธิบายเรื่องตัวสะกดว่า การนำอักษร มาประสมกันเข้าเป็นพยางค์หรือคำนั้น แบ่งเป็นพวกได้ 9 จำพวก หรือ 9 मात्रา ด้วยกัน และใน 9 मात्रานี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ मात्रาแม่ ก กา กับ मात्रาตัวสะกด

1. मात्रา ก กา หรือ แม่ ก กา คือ พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด มีเฉพาะพยัญชนะต้น สระ และ วรรณยุกต์เท่านั้น เช่น ตา ปู เสือ กลัว ถือ ฯลฯ

2. मात्रาตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประสมอยู่ข้างหลังพยางค์ในแม่ ก กา ทำให้แม่ ก กา มี ตัวสะกด เช่น “ตา” เมื่อประสมกับ “ก” เปลี่ยนเป็น ตาก เป็นต้น

मात्रาตัวสะกด คือ การประสมคำโดยมีพยัญชนะเป็นตัวสะกด มีทั้งหมด 8 แม่ ดังนี้

2.1	मात्रาตัวสะกด แม่กก	ซึ่งได้แก่ เสียง ก สะกด
2.2	मात्रาตัวสะกด แม่กด	ซึ่งได้แก่ เสียง ด สะกด
2.3	मात्रาตัวสะกด แม่กบ	ซึ่งได้แก่ เสียง บ สะกด
2.4	मात्रาตัวสะกด แม่กง	ซึ่งได้แก่ เสียง ง สะกด
2.5	मात्रาตัวสะกด แม่กน	ซึ่งได้แก่ เสียง น สะกด
2.6	मात्रาตัวสะกด แม่กม	ซึ่งได้แก่ เสียง ม สะกด
2.7	मात्रาตัวสะกด แม่เกย	ซึ่งได้แก่ เสียง ย สะกด
2.8	मात्रาตัวสะกด แม่เกอว	ซึ่งได้แก่ เสียง ว สะกด

मात्रาตัวสะกดทั้ง 8 แม่ แยกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. मात्रาตัวสะกดที่ใช้ตัวสะกดตัวเดียวที่มีรูปและเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดนั้นเป็นตัว เดียวกัน ซึ่งเป็นตัวสะกดที่ตรงแม่ มีอยู่ 4 मात्रา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว

2. मात्रาตัวสะกดที่มีตัวสะกดใน मात्रาเดียวกันหลายตัว คือ มีรูปพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด มากกว่า 1 รูป แต่อ่านออกเสียงอยู่ใน मात्रาเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า ตัวสะกดไม่ตรงตาม मात्रา มีอยู่ 4 मात्रา ได้แก่ แม่กน แม่กบ แม่กก แม่กด

2.1 แม่กน ได้แก่คำที่มี น สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “น” สะกด รวมเป็น 6 ตัว คือ ญ ฌ ฦ ฦ ฐ ฑ ฒ ด ต ฎ ฐ ษ ส เช่น เก่งกาจ เดช กฏ ยาพิษ อากาศ ฯลฯ และตัวสะกด

2.2 แม่กบ ได้แก่คำที่มี บ สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “บ” สะกด รวมเป็น 5 ตัว คือ บ ป พ ฟ ภ เช่น รูป ภาพ ยีราฟ ฯลฯ

2.3 แม่กด ได้แก่คำที่มี ด สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “ด” สะกด รวมเป็น 16 ตัว คือ จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ฎ ฐ ษ ส เช่น เก่งกาจ เดช กฏ ยาพิษ อากาศ ฯลฯ และตัวสะกด ที่มีสระ อี อุ กำกับ เช่น พยาธิ ซาติ ธาตุ เหตุ ฯลฯ รวมทั้งตัวสะกดที่เป็นอักษรควบบางตัว เช่น สามารถ (รธ) มิตร (ตร) เพชร (ชร) ฯลฯ

2.4 แม่กน ได้แก่คำที่มี น สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “น” สะกด รวมเป็น 6 ตัว คือ ญ ฌ ฦ ฦ ฐ ฑ ฒ ด ต ฎ ฐ ษ ส เช่น เก่งกาจ เดช กฏ ยาพิษ อากาศ ฯลฯ

วิณา วงศ์ศรีเผือก และคณะ (2546 : 73) ได้กล่าวถึงความหมายของ मात्रาตัวสะกดว่า หมายถึง หมวดหมู่ของพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะท้าย หรือ ตัวสะกด

ปัทมา ราษฎร์ดุขฎี (2545 : 8) ได้กล่าวว่า मात्रาตัวสะกด หมายถึง การสะกดคำ คือ ความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด การันต์

ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และการสื่อความหมายได้ถูกต้อง เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน เนื่องจากตัวสะกดในคำไทยปัจจุบันมีทั้งที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวโดด ๆ และที่เป็นพยัญชนะหลายตัวเป็นตัวสะกดและมีเด็กที่มีปัญหาทางด้านการออกเสียงอยู่มาก

สุภกานต์ อินอากร (2545 : 20) กล่าวถึงลักษณะของมาตราตัวสะกดไว้ดังนี้

1. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กง แม่เกย แม่กม และแม่เกอว
2. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กก แม่กต แม่กน และแม่กบ

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2552 : 10) กล่าวถึงมาตราตัวสะกดว่า มาตราตัวสะกด มี 8 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ กก กต กบ กง กน กม เกย และเกอว สำหรับคำที่ไม่มีตัวสะกด จัดอยู่ในมาตราแม่ ก กา โดย มาตราแม่ กก คือคำที่มี ก เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ข ค ฃ ซึ่งออกเสียงเหมือน ก สะกด มาตราแม่ กต คือคำที่มี ต เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย จ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ฎ ท ธ ศ ษ ส ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน ต สะกด มาตราแม่ กน คือคำที่มี น เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ณ ญ ร ล ห ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด มาตราแม่ กบ คือคำที่มี บ เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ป ภ พ ฟ ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด มาตราแม่ กม คือคำที่มี ม เป็นตัวสะกด ซึ่งอ่านออกเสียง ม สะกด มาตราแม่ เกย คือคำที่มี ย เป็นตัวสะกด มาตราแม่เกอว คือคำที่มี ว เป็นตัวสะกด

จากความหมายของมาตราตัวสะกด สรุปได้ว่า มาตราตัวสะกดในภาษาไทย มี 8 มาตรา ซึ่งจากการที่ภาษาไทยรับเอาคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้มาก จึงทำให้คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีจำนวนมาก การเรียนรู้มาตราตัวสะกดจะช่วยให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง ครูควรฝึกฝนนักเรียนด้วยการให้นักเรียนได้มีโอกาสพบคำต่าง ๆ ในแหล่งอื่น ๆ มากยิ่งขึ้นนอกจากหนังสือแบบเรียน และควรหาวิธีการให้นักเรียนได้จัดกลุ่มและค้นพบข้อสังเกตหรือกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้ช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกตเพื่อช่วยความจำได้อีกด้วย

แบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อชนิดหนึ่งซึ่งมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ช่วยในการเสริมสร้างทักษะให้เกิดกับผู้เรียน เนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ฉะนั้นการสอนภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนได้เพิ่มพูนตามวัยและความสามารถของตน การใช้แบบฝึกทักษะที่ดี มีความเหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหาจะช่วยท่นเวลาในการสอนและทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกจนเกิดความชำนาญ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้หลายความหมาย ดังนี้

จินตนา ไบกาชุย (2535 : 17) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียน

พนมวัน วรตลย์ (2542 : 37) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง งานกิจกรรม หรือประสบการณ์ ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำเพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิด ความจำจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ปิยนถ น่วมทอง (2543 : 26) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ สำหรับเป็น การเพิ่มพูนความรู้และทักษะ

ศรีประภา ปาลสุทธิ์ (2544 : 65) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะเป็นแบบฝึกทำยบทเรียน ในบางวิชา แบบฝึกหัดเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

กฤษยา แสงเดช (2545 : 5) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอน อย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากจบเนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะสามารถ เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น หรือสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึงสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ และฝึกฝนความชำนาญ กระบวนการคิดจาก ประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 130-134) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัด หรือ แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมสำหรับให้นักเรียน ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่นักเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ ทำยบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบปฏิบัติ

วิลาวัลย์ สุภริรักษ์ (2545 : 17-18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง สื่อการเรียน การสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่ กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นครอบคลุมในเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความรู้และมี ทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2546 : 18) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่ สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุป ความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบ ความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

พินิจ จันทร์ซ้าย (2546 : 90) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็น งานกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้วให้ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

อำนวยการ เลื่อมใส (2546 : 89) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็น แบบตัวอย่างหรือคำสั่งเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกตอบให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทำได้ และเกิดความชำนาญ

ประสพ พรหมดิเรก (2547 : 29) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่จัดขึ้นเพื่อ ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวความคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใด

เรื่องหนึ่ง เป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาทักษะของนักเรียน

อุบลวรรณ หล้าแก้ว (2554 : 52) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นมาอย่างมีระบบ โดยนำสื่อและกิจกรรมที่หลากหลายมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ นำมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัตินอกเหนือจากในหนังสือเรียน เพื่อเพิ่มทักษะความสามารถในด้านใดด้านหนึ่ง จนเกิดความชำนาญ รวมทั้งใช้ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้รับการฝึกได้เพิ่มพูน การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองภายใต้การอำนวยความสะดวกของครู ผู้ให้การฝึกเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเฉพาะที่กำหนดไว้

จากการให้ความหมายเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะของนักการศึกษาข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการใช้ เสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นระบบขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะแก่ผู้เรียน

2. ประเภทของแบบฝึก

สำลี รักสุทธี (2553 : 31-32) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบฝึกว่า มีอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศ มีความคิด ความจำเป็นพิเศษ สามารถเรียนรู้ได้เร็ว เพียงแนะนำนิดหน่อยก็เข้าใจได้ หรือกลุ่มนักเรียนที่เรียกว่า อัจฉริยะ คือกลุ่มนักเรียนที่มีสติปัญญาเป็นเลิศนั่นเอง ดังนั้นแบบฝึกเสริมทักษะจึงนำไปใช้เสริม เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียนกลุ่มนี้ให้ก้าวไปก่อนเพื่อน กว่าเพื่อน

2. แบบฝึกทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง หรือที่ เรียกว่า เนยยะบุคคล คือกลุ่มนักเรียนสามารถฝึกได้ สอนได้ ใช้สื่อ นวัตกรรมหรือแบบฝึกทักษะแล้ว สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ นักเรียนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นกลุ่มปกติ

3. แบบฝึกซ่อมทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน มีความบกพร่องด้านใดด้านหนึ่ง เป็นนักเรียนมีสติปัญญาระดับต่ำ หรือเด็กแอลดี หรือที่เรียกว่า ปทประมะ คือนักเรียนมีปัญหาชั้นวิกฤต

3. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีความสำคัญ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 52) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า วิธีสอนที่สนุกอีก วิธีหนึ่งคือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดี คือ แบบฝึกเพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นเทคนิค การสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิด ความเข้าใจกว้างขวางขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

คำรณ ล้อมในเมือง และคณะ (ม.ป.ป. : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะ มีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิด การเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียน ประสบผลสำเร็จ

อำนาจ เลื่อมใส (2546 : 90) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากการปฏิบัติด้วยตนเอง
2. เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้แก่ผู้เรียน
3. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. ช่วยส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนดีขึ้น
5. ช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ฉลาด สมพงษ์ (2547 : 72) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มาก ตลอดจนช่วยเสริมทักษะการใช้ ภาษาให้ดีขึ้นและการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะจะช่วยชี้จุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เพื่อที่ครู จะได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันที่

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เพราะเป็นสื่อที่ช่วยลดภาระของครู และช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

4. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542: 97-99) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างแบบฝึกหรือชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการ เป็นแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวข้อเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์ ออกมาเป็น 4-6 หัวเรื่อง
4. กำหนดความคิดรวบยอด และหลักการ จะต้องให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุป รวมแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วเปลี่ยนเป็น วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไข และเกณฑ์พฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ เป็นแนวทาง ในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียน หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน บัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เล่นเกม ฯลฯ
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบการประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้ เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า แบบฝึกหรือชุดการสอน

9. หาประสิทธิภาพแบบฝึกหรือชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้แบบฝึกหรือชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน และระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที)

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ขึ้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยาย หรือแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

10.4 ขึ้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปความคิดรวบยอด และหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 4) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียน ศึกษาจากข้อมูลหลักฐานการเรียนรู้ไปแต่ละระดับชั้น เช่น

1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน

1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน

1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. วิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ กิจกรรมในบทเรียน

3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น วัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะ โดยการสร้างแบบฝึกทักษะ เลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกทักษะนั้นว่า จะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้ให้ฝึกเป็นรายบุคคล ฝึกไปที่ละเรื่องในแต่ละชุดของแบบฝึกทักษะ

4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารตัวอย่าง

5. ออกแบบชุดฝึกทักษะแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ

6. สร้างแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด พร้อมทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้และแบบบันทึกผลการประเมินก่อนเรียน-หลังเรียน เพื่อบันทึกผลการประเมิน ผ่าน หรือไม่ผ่าน โดยจัดทำเป็นเรื่อง ๆ

7. นำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

8. นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขหาข้อบกพร่องและคุณภาพของแบบฝึกทักษะ

9. นำมาปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวบรวมจัดทำเป็นชุด ๆ

10. นำแบบฝึกทักษะไปใช้จริง

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 65) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์แต่ละกิจกรรม

3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้

4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง

5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ

6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

8. นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง

9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

เสถียร เดิมศรีภูมิ (2550 : 85) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)

3. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบฝึก

4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึก

5. จัดทำแบบฝึก

6. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข

8. นำไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน

9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึก

10. สรุปผลและจัดทำรายงานผล

สำลี รักสุทธี (2553 : 34) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหา สาระ ตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละตัวบ่งชี้

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ให้ชัดเจนตรงตามตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหาเพื่อตอบคำถาม ว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้อะไร และเป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ ว่าประกอบด้วยอะไร ถ้าเป็นภาษาไทย ก็คือ คำและความหมายว่าอย่างไร คำใดมักมีปัญหาในการอ่านและเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของผู้เรียนในแต่ละชั้นว่า เด็กแต่ละคน มีความสนใจเรื่องอะไร เช่น จิตวิทยาการอ่านที่นำไปใช้ในแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย

4.1 ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน

4.2 การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ

4.3 กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียนได้

4.4 การจูงใจ คือการจัดแบบฝึกหัดเรียงตามลำดับจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้นสู่เรื่องที่ยาวและยากขึ้น ควรมีภาพประกอบและหลายรูปแบบ

5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงใด จะนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบหรือไม่

6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

7. นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เช่น ครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น หรือนำไปทดลองกับผู้เรียน จำนวน 1-5 คน เพื่อนำไปรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ เสริมการเรียนการสอนภาษาไทย สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้สร้างจะต้องวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการสอน และศึกษารายละเอียดในหลักสูตร ศึกษารูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ ออกแบบชุดฝึกทักษะให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ

5. หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

นักการศึกษาได้ให้หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ฉวีวรรณ กิรติกร (2537 : 11-12) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการการสอนและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน เด็กที่มีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจใจเพื่อให้เกิดความต้องการอยากรู้ และจัดลำดับจากง่ายไปหายากเพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการฝึก

2. แบบฝึกหัดต้องตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก และครูต้องมีการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า

3. แบบฝึกควรมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ได้ตามความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน

4. แบบฝึกแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหรือมีตัวอย่างประกอบ จะช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

5. แบบฝึกหัดครูผู้สอนจะต้องพิจารณาให้ดีอย่าให้มีข้อผิดพลาด

6. แบบฝึกควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้แนวคิดที่กว้างไกล

สุชานาล ยอดอินทร์พรหม (2549 : 38) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย จูงใจเด็กและเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจ
2. มีจุดมุ่งหมายว่า มุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าจำแนกความสามารถและจัดแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี
4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้เด็กทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาดูให้ถี่ถ้วนอย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. การให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำอะไรอยู่ได้ไม่นาน
7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมให้เกิดความคิด
8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

สุวรรณดี นิมนานพิสุทธิ (2544 : 68) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีว่า นอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึกแล้ว จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ เช่น ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน การฝึกหัด การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แม่นยำ กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้น ไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรูปหลายรูปแบบ

สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก กำหนดจุดมุ่งหมายในการฝึกอย่างชัดเจน และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกต้องมีความถูกต้องผ่านการตรวจสอบ จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ และแบบฝึกต้องมีหลากหลายรูปแบบ และจูงใจเด็กโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบที่เหมาะสม

6. ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 61-62) กล่าวถึงรายละเอียดของส่วนประกอบของแบบฝึก มีดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะเป็นเอกสารสำคัญในการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นแบบฝึกท้ายบท ใช้เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบไปด้วย
 - 1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก ระบุในแบบฝึกทั้งหมดที่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อๆ ตามลำดับการใช้ อาจเขียนในรูปแบบแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

อาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ คู่มือการใช้เพื่อบอกว่ามีกี่ชุด ครูและนักเรียนต้องเตรียมอะไรบ้าง มีจุดประสงค์และขั้นตอนในการใช้พร้อมเฉลยในแบบฝึกต้องมีชื่อชุดฝึก จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึก ภาพประกอบ แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และบันทึกผลการใช้

7. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ในการจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านต่าง ๆ หลายด้าน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือ ไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ

13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2546 : 21) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ต้องชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม

สาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำตอบและกิจกรรมที่ทำท่าย ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

พินิจ จันทรชัย (2546 : 92) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่าควรประกอบด้วย

1. เนื้อหาชัดเจน

2. มีรูปแบบ

3. ได้รับความสนใจ

4. ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน

อำนาจ เลื่อมใส (2546 : 93) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. ควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว เป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาพประกอบ ภาษา สำนวนภาษา ความยากง่ายและเวลาในการฝึกมีความเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพราะจะทำให้ฝึกคิดได้เร็วและสนุกสนาน

4. ใช้หลักจิตวิทยา ปลุกเร้าความสนใจ มีสิ่งแปลกใหม่ น่าสนใจและท้าทายให้ผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถได้เต็มศักยภาพ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

5. มีข้อเสนอแนะ คำชี้แจง และตัวอย่างสั้น ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ๆ

6. มีหลายรูปแบบ ให้เลือกตอบอย่างจำกัดและอย่างเสรี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกฝึกและศึกษาด้วยตนเอง

7. ควรเลือกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่อง ไม่ควรยาวจนเกินไป เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เลือกฝึก และศึกษาด้วยตนเอง

8. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่กับหนังสือเรียนเสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

9. ควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของผู้เรียนได้อีกด้วย
 สำลี รักสุทธิ (2553 : 31-32) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี มีดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจ เหมาะสมกับวัยเด็ก
2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด
3. มีตัวอย่างประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมาย
4. มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้มีขนาดเหมาะสมกับคำที่นักเรียนต้องการเขียน
5. การวางรูปแบบที่ดี จะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด
6. ควรบันทึกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือ

จากลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีดังกล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะควรมีความหลากหลาย ชัดเจน และเหมาะสมกับผู้เรียน ถูกต้องตามจุดประสงค์ เนื้อหา การเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

8. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกทักษะ สิ่งที่ผู้สร้างต้องคำนึงถึง คือ หลักจิตวิทยา เพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนแต่ละวัย หลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้กล่าวถึง ดังนี้

ทิสนา เขมมณี (2553 : 51-66) อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ คือ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Classical Connectionism) และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ดังนี้

1. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Classical Connectionism) ธอร์นไดค์เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลงมือทดลองถูก ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลพึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้ว บุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สรุปได้ดังนี้

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทน ถาวร และในที่สุดอาจจะลืมได้

1.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

1.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่ยอมการเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

จากทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ จึงมีกระบวนการสอนตามทฤษฎีดังกล่าว โดยสรุป คือ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูกบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมของผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนการสอนบทเรียน หากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใดจะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น อย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนโดยกระทำสิ่งนั้นบ่อย ๆ เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ที่ไปใช้บ่อย ๆ และการเรียนรู้ที่ได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอน ประสบผลสำเร็จ การศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์เชื่อว่าสติปัญญาของบุคคลมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นตามวัย ดังนี้

2.1 ขั้นรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส (Sensorimotor Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 0-2 ปี ความคิดของเด็กวัยนี้ขึ้นกับการรับรู้และการกระทำ เด็กยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง และยังไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น

2.2 ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 2-7 ปี ความคิดของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับรับรู้เป็นส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้ง แต่สามารถเรียนรู้และใช้สัญลักษณ์ได้

2.3 ขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete Operational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 7-11 ปี เป็นขั้นที่การคิดของเด็กไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจ และสามารถคิดย้อนกลับได้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น

2.4 ขั้นคิดแบบนามธรรม (Formal Operational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 11- 15 ปี เด็กสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ และสามารถคิดตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ จึงมีกระบวนการสอนตามทฤษฎีดังกล่าว โดยสรุปคือ ในการพัฒนาเด็ก ควรคำนึงถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก และจัดประสบการณ์ให้เด็กอย่างเหมาะสม ไม่ควรบังคับให้เด็กเรียนในสิ่งที่ยังไม่พร้อม หรือยากเกินพัฒนาการตามวัยของตน เพราะจะก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีได้ การให้ความสนใจและสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด จะช่วยให้ได้ทราบลักษณะเฉพาะตัวของเด็ก การสอนเด็กเล็ก ๆ เด็กจะรับรู้ส่วนรวม (whole) ได้ดีกว่าส่วนย่อย (part) ดังนั้น ครูจึงควรสอนภาพรวมก่อนแล้วจึงแยกสอนทีละส่วน การสอนสิ่งใดให้กับเด็ก ควรเริ่มจากสิ่ง

ที่เด็กคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์มาก่อนแล้วจึงเสนอสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเก่า การทำเช่นนี้จะช่วยให้กระบวนการซึมซับและจัดระบบความรู้ของเด็กเป็นไปด้วยดี และการเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมาก ๆ ช่วยให้เด็กดูดซึมข้อมูลเข้าสู่โครงสร้างทางสติปัญญาของเด็กอันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางและหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี และหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 54-55) กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก คือ

1. ทฤษฎีการลองผิดลองถูกของธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ
 - 1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ
 - 1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำ และยิ่งทำมาก ความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ง่าย
 - 1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้นผู้สร้างและฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ในแบบฝึกให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่า จะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เร็วขึ้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

สำลี รักสุทธี (2553 : 34-35) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้
 - 1.1 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ การสร้างแบบฝึก จึงช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เสริมจากแบบฝึกในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ
 - 1.2 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ การให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน จะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ แบบฝึกต้องมีเนื้อหาที่สนใจของผู้เรียนความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียน การประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ผู้เรียนทำเสร็จแล้ว

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย ซึ่งเขามีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก แนวคิดของกาเยมีว่า

“การเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ดังนั้นก่อนที่จะสอนเด็กแก้ปัญหาได้นั้น เด็กจะต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือหลักเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้น จะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเองแทนที่ครูจะเป็นผู้บอก” การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก

3. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนก็จะทำให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) เขาเชื่อว่าบุคคลมีเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน แต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน คนหนึ่งอาจเรียนรู้ดนตรีได้ง่าย อีกคนเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ดี ขณะที่อีกคนเรียนภาษาได้ง่าย เป็นต้น ครูควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคนว่า มีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่ต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมกับบุคคล ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ควรมีคละกันหลายแบบ

การจูงใจผู้เรียนสามารถทำได้ โดยการทำให้แบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก ควรเป็นแบบสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้สร้างจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและแรงจูงใจ ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

9. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

อดุลย์ ภูปลี (2539 : 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2542 : 113) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง
4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบฝึกช่วยส่งเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะของการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

ไพบูลย์ มุลติ (2546 : 2) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน
4. ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกทักษะสามารถนำมาวัดผลการเรียนที่เรียนแล้ว
7. ช่วยให้ผู้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า แบบฝึกนั้นมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อตัวผู้เรียนเองและผู้สอน เพราะผู้เรียนสามารถเห็นความก้าวหน้าของตนเอง รวมทั้งเป็นการวัดความสามารถว่าอยู่ในระดับใด ส่วนผู้สอนนั้น แบบฝึกสามารถช่วยลดภาระงาน อีกทั้งยังสามารถเห็นข้อบกพร่องในการเรียนการสอน ทำให้สามารถวางแผนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

10. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง การนำแบบฝึกไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2526 : 490-491) กล่าวว่าไว้ว่า

1. กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ การที่จะกำหนดเกณฑ์ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำโดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ประสิทธิภาพของแบบฝึกจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมโดยกำหนดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยการทำ

กิจกรรมระหว่างการใช้แบบฝึกต่อร้อยละผลสอบหลังใช้แบบฝึกทั้งหมด นั่นคือ E_1/ E_2 ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยวิธีคำนวณ

E_1 คำนวณจากการเอาคะแนนการทำแบบฝึกทุกชุดของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย และเทียบส่วนเป็นร้อยละ (80 ตัวแรก)

E_2 คำนวณจากการเอาคะแนนของนักเรียนที่ทดสอบหลังเรียนแบบฝึกหัดทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบส่วนเพื่อหาค่าร้อยละ (80 ตัวหลัง)

2. การกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึก ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 3 ระดับ คือ

2.1 ระดับสูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 ขึ้นไป

2.2 ระดับเท่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินค่า 2.5

2.3 ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

3. การทดลองหาประสิทธิภาพ

3.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ การทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลางและต่ำอย่างละ 1 คน นำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วนำมาปรับปรุงแบบฝึกให้ดีขึ้น ซึ่งตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลอง จะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก คือ การทดลองกับผู้เรียนจำนวน 6-10 คน นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

3.3 การทดลองภาคสนาม คือ การทดลองกับนักเรียนทั้งชั้นที่มีจำนวนนักเรียน 30-100 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง ผลที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ยอมรับได้ แต่หากแตกต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกใหม่ โดยยึดสภาพความเป็นจริงตามเกณฑ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (อ้างอิงใน สุนันท์ สังข์อ่อน. 2540 : 64) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแบบฝึก จะพึงพอใจว่า หากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแบบฝึกนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

2. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอน คาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดลองหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดคือ E_1/ E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแบบฝึกแล้วผู้เรียน จะสามารถทำแบบฝึกทักษะหรืองานได้เฉลี่ย 80% และทำการทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E₁/ E₂ ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น

3. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เมื่อพัฒนาแบบฝึกขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชั้น 1:1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน หาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.2 ชั้น 1:10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียน 6-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.3 ชั้น 1:100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียน 3-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง การนำแบบฝึกที่สร้างไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข การหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องลงมือปฏิบัติเพื่อให้ได้แบบฝึกที่ดี มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน

11. ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ นั้น จะเน้นสื่อการสอนในลักษณะเอกสารแบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น การสร้างแบบฝึกจึงควรให้ความสำคัญสมบูรณ์ที่สุดในด้านเนื้อหา รูปแบบ และกลวิธีในการนำไปใช้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 48-49) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. พึงระลึกเสมอว่า ต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึก อาจมีเนื้อหาสรุปย่อหรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต้องการ และไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ต้องให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่นหรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษา หรือนักจิตวิทยาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หากไม่มีคู่มือต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจน แนบไปในแบบฝึกหัดด้วย
7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์

8. การออกแบบชุดฝึกควรมีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย
 9. การใช้ภาพประกอบ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจ และยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย
 10. การสร้างแบบฝึก หากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน
 11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดเด็ดขาด เพราะเหมือนกับยื่นยาพิษให้กับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิดๆ ตลอดไป
 12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญที่ควรมองข้ามไป เพราะคำสั่งคือประตูด่านใหญ่ที่จะไขความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งจึงต้องสั้นกะทัดรัด และเข้าใจง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน
 13. กระดาษที่ใช้ ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทาน ไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป
- สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกนั้นควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ หลายด้าน ทั้งความถูกต้อง ครบถ้วนเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ คำเน้ถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล รูปแบบของแบบฝึกมีความเหมาะสม ออกแบบให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ คำสั่งชัดเจน กระดาษที่ใช้มีคุณภาพ องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญให้แบบฝึกที่สร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่มีความสมบูรณ์พร้อมและสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้
 พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 29) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางวิชาการรวมทั้งสมรรถภาพทางสมองและมวลประสบการณ์ ทั้งปวงที่เด็กได้รับจากการเรียนการสอนทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากบททดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สายสุนีย์ ปาวงค์ (2548 : 33) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า หมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ และทักษะ อันเกิดจากการได้รับการฝึกฝนอบรมสั่งสอน

กรอุมา สุตีคา (2549 : 21) กล่าวว่า การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะอยู่ในเกณฑ์ดีได้ จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างประกอบ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน ครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว

ดารารัตน์ คำสวัสดิ์ (2549 : 25) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนภายหลังจากการศึกษา และอบรมในเรื่องนั้นมาแล้ว

ดร.ณิ กัณธมาลา (2554 : 34) กล่าวว่า วิชาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนรู้ การฝึกฝน ส่งผลให้เกิดความรู้ ทักษะความสามารถทางด้านวิชาการและความสามารถทางด้านสมอง ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา สามารถประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถทางด้านวิชาการ และความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากได้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนมาแล้ว

2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถในด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่น มีพฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจ ความจำ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด นั่นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัยนั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 30)

การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้และความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษาพลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้จะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้ง การแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ เช่น การสอนปริญาญานพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ
2. การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบที่วัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบซึ่งมีรูปแบบอยู่ 2 แบบ คือ

2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ คือ

1. แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง
2. แบบจับคู่
3. แบบเติมคำ
4. แบบเลือกคำตอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดพฤติกรรม 3 กลุ่มพฤติกรรมด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถและความคิด รวมทั้งการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลจากการเรียนการสอน ซึ่งพฤติกรรมด้านความรู้และความคิดประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 6 ชั้นดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ ความจำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้งสิ่งที่สัมพันธ์กับประสบการณ์นั้น ๆ และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้อง

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความและสรุปความเกี่ยวกับสิ่งที่ได้พบ ซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับรู้และสามารถสื่อความเข้าใจที่ตนมีอยู่นั้นไปสู่ผู้อ่านได้อย่างถูกต้องด้วย

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน หรือสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกเรื่องราว ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสามารถบอกได้ว่าส่วนย่อย ๆ นั้นแต่ละส่วนสำคัญอย่างไร ส่วนใดสำคัญที่สุดแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไรและมีหลักการใดรวมกันอยู่

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกันได้เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ได้ผลผลิตที่แปลกใหม่และดีไปกว่าเดิม พฤติกรรมด้านนี้เน้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่

1.6 การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการวินิจฉัย ตีราคาสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีหลักเกณฑ์เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านเจตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความชื่นชมของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 5 ชั้น ดังนี้

2.1 การรับรู้ เป็นความสามารถในการฉับไวต่อการรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้มากในเวลาจำกัด

2.2 การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะของความยินยอม เต็มใจ และพอใจ

2.3 การสร้างคุณค่าหรือค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จนเกิดการยอมรับและเชื่อถือในสิ่งนั้น

2.4 การจัดระบบคุณค่าหรือค่านิยม เป็นการนำค่านิยมมาจัดให้เป็นระบบ โดยอาศัยกระบวนการจัดพหุภาพความสัมพันธ์และกำหนดค่านิยมที่เด่น และสำคัญแล้วนำกระบวนการนั้นมาสร้างระบบค่านิยมที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย เป็นความสามารถในการจัดระบบค่านิยมที่บุคคลยึดถืออยู่จนสามารถควบคุมพฤติกรรมและก่อให้เกิดบูรณาการทางความเชื่อ ความคิด เจตคติ และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลแต่ละคน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ กลไกทางกายและทางสมองได้สัมพันธ์กันจนสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานอย่างมี จุดมุ่งหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็นพฤติกรรมย่อย 7 ชั้น ดังนี้

3.1 การรับรู้ เป็นการรับรู้โดยประสาทสัมผัสเกี่ยวกับรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของ และ นามธรรม เช่น คุณสมบัติหรือความสัมพันธ์

3.2 การเตรียมพร้อม เป็นความพร้อมทางใจ ความพร้อมทางกายและความพร้อมทาง อารมณ์

3.3 การเลียนแบบ เป็นการทำตามหรือเลียนแบบ

3.4 การปฏิบัติได้ เป็นพฤติกรรมการตอบสนองที่พัฒนาจนเป็นนิสัย

3.5 การตอบสนองที่ซับซ้อน เป็นการแสดงออกที่ซับซ้อนตามกระบวนการปฏิบัติอย่างไม่ ลังเลและเป็นไปโดยอัตโนมัติ

3.6 การดัดแปลง เป็นขั้นที่ทดลองหาวิธีอื่นมาปฏิบัติหลังจากที่ได้ปฏิบัติวิธีเดิมจนชำนาญ แล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้น

3.7 การริเริ่ม เป็นการประยุกต์สิ่งที่ได้ดัดแปลงแล้ว เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการวัดพฤติกรรมทั้งพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านเจตพิสัย และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะพิสัย

3. ประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 31-32)

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบหรือการสอบที่เกิด จากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่า ความสามารถของบุคคลใด ๆ ในเรื่องใด นั้นไม่เท่ากัน บางคนมีความสามารถเด่น บางคนมีความสามารถด้อย และส่วนใหญ่จะมีความสามารถ ปานกลาง การกระจายความสามารถของบุคคล ถ้านำมาเขียนกราฟจะมีลักษณะคล้าย ๆ โค้งรูประฆัง ที่เรียกว่า “โค้งปกติ” ดังนั้น การทดสอบแบบนี้จึงยึดคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบ โดย พิจารณาคะแนนผล การสอบของบุคคลเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำ ไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่นที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกัน จุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบนี้ ก็เพื่อจะกระจายบุคคลทั้งสองกลุ่มไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล กล่าวคือคนที่มี ความสามารถสูงจะได้คะแนนสูง คนที่มีความสามารถด้อยกว่าจะได้คะแนนลดหลั่นลงมาถึงคะแนน ต่ำสุด

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนเพื่อ ครอบรู้ กล่าวคือ ยึดหลักการว่าในการเรียนการสอนนั้น จะต้องมุ่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบ ทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตาม แต่ทุกคนได้รับ การส่งเสริมให้พัฒนาไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตน โดยอาจใช้เวลาแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ดังนั้นการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ จึงมีการนำผลการสอบไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม ความสำคัญของการทดสอบนี้ จึงอยู่ที่การกำหนดเกณฑ์เป็นสำคัญ เกณฑ์หมายถึง กลุ่มของพฤติกรรม ที่กำหนดไว้ในแต่ละรายละวิชา ซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายของการทดสอบนี้ จึงเป็นการตรวจสอบดูว่า

ใครเรียนได้ถึงเกณฑ์และใครยังเรียนไม่ถึงเกณฑ์ ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น อาจให้มีการเรียนซ่อมเสริม เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 2 กลุ่ม คือ การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม ซึ่งเป็นการทดสอบหรือการสอบที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล และการทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนเพื่อรอบรู้

4. คุณลักษณะของข้อสอบที่ดี

การได้ทราบคุณลักษณะที่ดีของข้อสอบจะทำให้สามารถสร้างข้อสอบได้ดีอย่างมีคุณภาพ ซึ่งคุณลักษณะของข้อสอบที่ดีมี 10 ประการ คือ (นางชบา ทิพย์ไทย. 2553 : 27-30)

1. มีความเที่ยงตรง หมายถึงคุณลักษณะของข้อสอบที่จะสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ความเที่ยงตรงนี้จำแนกออกเป็นหลายชนิด คือ

1.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา คือ ข้อสอบที่มีคำถามสอดคล้องตรงตามเนื้อหาในหลักสูตร

1.2 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง หมายถึง ลักษณะของข้อสอบที่ วัดสมรรถภาพ

ความเป็นจริงของสมองด้านต่างๆ ตรงตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพ หมายถึง ลักษณะของข้อสอบที่วัดได้ตรงตามสมรรถภาพ

ความเป็นจริงของเด็กในขณะนั้น

1.4 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ คือ ข้อสอบที่วัดและทำนายไว้ว่าเด็กคนใดจะเรียนวิชาอะไร ดีเพียงไรในอนาคต

2. มีความเชื่อมั่น หมายถึง แบบทดสอบที่สามารถวัดได้แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงการวัดครั้งแรกเป็นอย่างใดเมื่อวัดซ้ำอีกผลการวัดก็ยังคงเหมือนเดิม

3. มีอำนาจจำแนก คือ สามารถจำแนกเด็กเก่ง-อ่อนได้ เมื่อทดสอบแล้วบอกได้ว่าใครเก่งอ่อนอย่างไร คือ เมื่อทดสอบแล้วปรากฏว่าเด็กเก่งมักจะทำถูกและเด็กอ่อนมักทำผิดสามารถแยกเด็กได้ตรงสภาพความเป็นจริง

4. มีความเป็นปรนัย ข้อสอบที่มีความหมายเป็นปรนัยมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ

4.1 มีความชัดเจนในความหมายของคำถาม ทุกคนอ่านแล้วเข้าใจตรงกันว่าถามอะไร

4.2 มีความคงที่ในการตรวจให้คะแนน คือ ให้ใครตรวจได้คะแนนเหมือนกันปรับแวนนี้ให้เลิกลงเท่าแวนอื่น ๆ

4.3 มีความแจ่มชัดในการแปลความหมายของคะแนน คือ ต้องแปลคะแนนที่ได้เป็นอย่างเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ

5. มีประสิทธิภาพ คือ มีคุณสมบัติที่แสดงถึงการประหยัด เช่น ลงทุนน้อย มีราคาถูก ง่ายในการดำเนินการสอบ พิมพ์ชัด อ่านง่าย และให้ผลในการสอบที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เป็นต้น

6. มีการวัดลึกซึ้ง หมายถึง ข้อสอบที่ถามครอบคลุมพฤติกรรมหลาย ๆ ด้าน เช่น มีคำถามวัดความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า ไม่ถามเพียงแต่พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ตามตำราแต่เพียงอย่างเดียว เป็นต้น

7. มีความยุติธรรม หมายถึง ข้อความของข้อสอบต้องไม่มีช่องทางแนะให้เด็กฉลาดใช้ไหวพริบในการเดาได้ถูก หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็กเกียจคร้านตอบได้ คือ ต้องเป็นข้อสอบที่ไม่ลำเอียงต่อกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ

8. ต้องเฉพาะเจาะจง คือ มีการถาม-ตอบ อย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่แฝงกลเม็ดให้เด็กงงในแต่ละข้อควรถามประเด็นเดียวไม่ถามหลายแห่งหลายมุม เพราะจะทำให้เด็กไม่เข้าใจคำถาม

9. มีความยากง่ายพอเหมาะไม่ยากหรือง่ายเกินไป ถ้ามีข้อยากก็ควรมีข้อง่ายเป็นการทดแทนโดยยึดหลักที่ว่า เมื่อดูรวม ๆ หรือโดยเฉลี่ยแล้วมีความยากปานกลาง

10. มีการกระตุ้นยูแห่ โดยจัดข้อสอบง่าย ๆ ไว้ในตอนแรก แล้วจึงค่อย ๆ ถามให้ยากขึ้นตามลำดับ เป็นการเร้าให้เด็กเกิดความพยายามที่จะทำข้อสอบให้ได้ทั้งหมด

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของข้อสอบที่ดี คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีอำนาจจำแนก ความเป็นปรนัย มีประสิทธิภาพ มีการวัดลึกซึ้ง มีความยุติธรรม เฉพาะเจาะจง มีความยากง่ายพอเหมาะ และมีการกระตุ้นยูแห่

5. กระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ในการปฏิบัติงานใดก็ตามหากผู้ปฏิบัติทราบกระบวนการทำงานว่ามีขั้นตอนอย่างไรและปฏิบัติไปตามขั้นตอนเหล่านั้น จะทำให้สามารถดำเนินการไปตามเป้าหมายได้ ในเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หากผู้สร้างทราบขั้นตอนในการสร้าง และปฏิบัติตามขั้นตอนจะทำให้สามารถสร้างข้อสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นงขบา ทิพย์ไทย, 2553 : 17-18) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างข้อสอบ 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผน สิ่งที่ควรปฏิบัติในการสร้างข้อสอบ คือ

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย ในการสร้างข้อสอบทุกครั้งต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนและแน่นอนว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด

1.2 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในขั้นนี้หากกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะออกข้อสอบได้เหมาะสม ก็จะช่วยให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรง

1.3 กำหนดชนิดและรูปแบบของข้อสอบ ในการสอบต้องเลือกใช้ชนิดและรูปแบบของข้อสอบให้เหมาะสม

1.4 กำหนดส่วนประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นในการออกข้อสอบและในการเลือกข้อสอบ คือ กำหนดเวลาในการสร้างข้อสอบ บุคลากรในการสร้างข้อสอบ จำนวนข้อของข้อสอบ เวลาในการทดสอบ วิธีการตรวจ วิธีตรวจและให้คะแนน เป็นต้น

2. ขั้นเตรียมงาน เป็นการเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างข้อสอบได้แก่ หลักสูตรหนังสือแบบเรียน ทำการวิเคราะห์หลักสูตร อุปกรณ์การพิมพ์ การอัดสำเนา เป็นต้น

3. ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นลงมือเขียนข้อสอบ ในกรณีการสร้างข้อสอบนั้นทำในรูปคณะกรรมการ คณะกรรมการแบ่งงานกันเขียนข้อสอบ แล้วนัดหมายหรือมาประชุมวิเคราะห์ข้อสอบที่สร้างขึ้น

4. ขั้นประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลไปปรับปรุงข้อสอบมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นประเมินเบื้องต้น คือ การวิจารณ์ข้อสอบ โดยพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ คือ

- 4.1.1 ข้อคำถามวัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
 - 4.1.2 ข้อคำถามชัดเจนเข้าใจตรงกันหรือไม่
 - 4.1.3 ข้อคำถามมีคำตอบที่แน่นอนเพียงคำตอบเดียวหรือไม่
 - 4.1.4 ข้อคำถามใช้ภาษารัดกุม เหมาะสมกับระดับชั้นนักเรียนหรือไม่
 - 4.1.5 ในกรณีเป็นข้อสอบเลือกตอบ พิจารณาว่าตัวเลือกเหมาะสมหรือไม่ การเรียงข้อความถูกต้องตามหลักหรือไม่ เช่น เรียงลำดับเนื้อหา เรียงจากง่ายไปยาก และเรียงตัวเลือกในแต่ละข้อเหมาะสม สวยงามหรือไม่ เป็นต้น
- 4.2 ขั้นตรวจสอบคุณภาพ หลังการทดลอง ข้อสอบที่ผ่านการวิจารณ์ และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปพิมพ์เพื่อนำไปทดลอง (Try Out) เมื่อนำไปทดลองแล้วนำมาตรวจให้คะแนนและตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้
- 4.2.1 ความยากง่ายของข้อสอบ
 - 4.2.2 อำนาจจำแนก
 - 4.2.3 ค่าความเที่ยง
 - 4.2.4 หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสร้างข้อสอบ มี 4 ขั้นตอน คือ วางแผน เตรียมงาน ลงมือปฏิบัติ และประเมิน ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน ที่พัฒนามาจากการฝึกอบรมสั่งสอนประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ประการ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 6 ประการ

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2547 : 36) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ และผลตอบแทนจากการปฏิบัติงานที่บุคคลนั้นปรารถนา ทำให้บุคคลนั้นกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

นิตยา แก้วชื่นชัย (2549 : 44) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้นให้บรรลุผล

รัชนิวรรณ สุขเสนา (2550 : 66) ได้สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เช่น ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ เต็มใจและยินดี ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุ และด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 36) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบใจ หรือความพอใจของบุคคลที่มีต่อภาระงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติโดยแสดงพฤติกรรมในเชิงบวก คือกระตือรือร้นและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาพการณ์ของกิจกรรม การปฏิบัติงานตามสภาพของกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในงานที่ทำ สურงค์ โค้วตระกูล (2544 : 154-164) กล่าวถึงทฤษฎีที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจมีผลกระทบต่อพฤติกรรม และความพึงพอใจ ดังนี้

ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมได้สร้างทฤษฎีแรงขับโดยถือหลักของความสมดุลที่กล่าวว่า โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์เราแสวงหาสถานภาพสมดุลอยู่เสมอ หรือมีความโน้มเอียงที่รักษาความคงตัวภายใน เป็นต้นว่า เวลาหิวน้ำตาลในเลือดลดลงทำให้มนุษย์แสวงหาอาหารรับประทาน ความหิวเป็นแรงขับให้เกิดพฤติกรรม

ทฤษฎีมนุษย์นิยม ซึ่ง มาสโลว์ (Maslow. 1962 : 69, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี. 2553 : 69) ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ประกอบด้วย

1. ความต้องการทางสรีระ เป็นความต้องการทางสรีระร่างกายตามธรรมชาติ และเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม การพักผ่อน
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัว ชูเชิญ บังคับจากผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เป็นความต้องการที่จะได้รับความรักและความสนใจจากผู้อื่น และยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ผู้ที่มีความปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีคุณค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าคุณค่าไม่มีความสามารถและมีปมด้อยมองโลกในแง่ร้าย
5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพของตน เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตนและกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิต รู้จักค่านิยมของตน มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์

สกอตต์ (Scott. 1970 : 124, อ้างถึงใน ถนอมจิตร ฮวงพิพัฒน์. 2546 : 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้ทราบผลสำเร็จของงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นทำให้สำเร็จได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องคำนึงถึงหลักการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน

3. วิธีสร้างความพึงพอใจ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างความพึงพอใจ ดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 149-150) กล่าวถึง การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ครูควรศึกษาความต้องการของผู้เรียนแต่ละวัย และจัดเนื้อหาวิชาได้สนองความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และมีความหมายสำหรับผู้เรียน
 2. ก่อนเริ่มบทเรียน ครูควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้
 3. ครูควรแนะนำให้ผู้เรียนฝึกการวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ
 4. ในบรรยากาศของการเรียนการสอน ควรมีการไถ่ถาม มีการอภิปรายและทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ฝึกความเป็นผู้ฟังที่ดีและมีการยอมรับซึ่งกันและกัน
 5. ใช้วิธีการเสริมแรง ตามความเหมาะสมและความจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และบางครั้งอาจลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยืมการพยักหน้า การให้ความสนใจ นับว่าเป็นการเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก
 6. ใช้การทดสอบ การทดสอบจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว เตรียมพร้อมและเอาใจใส่ต่อการเรียนอยู่ตลอดเวลา
 7. แจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบอย่างทันท่วงที เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่า สิ่งที่ยอมรับไปนั้น มีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด และมีข้อบกพร่องที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาอยู่ตลอดเวลา
 8. การพาผู้เรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ หรือวิทยากรภายนอกให้ความรู้ ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางหนึ่งสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน
 9. การติดตามผลการทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อดูความสำเร็จของงาน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนของครู เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในแต่ละครั้งเมื่อได้รับความสนใจจากครูผู้สอน จะเกิดความพึงพอใจ และกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป
- อารีย์ พันธุ์มณี (2542 : 198) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้นมีผลต่อพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน ครูควรส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่ผู้เรียน ดังนี้
1. การชมเชยและการตำหนิ ทั้ง 2 ประการ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. การทดสอบบ่อยครั้ง การทดสอบเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น เพราะอาจหมายถึง การเลื่อนชั้น การสำเร็จการศึกษา การทดสอบบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูง และเป็นความพึงพอใจของผู้เรียน

3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะ หรือกำหนดหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

4. ใช้วิธีการเรียนการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อสร้างความสนใจเพราะวิธีการที่แปลกใหม่ให้ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์มาก่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว และมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

5. ตั้งรางวัลสำหรับความมอหมาย เพื่อช่วยผู้เรียนเกิดความพยายาม ใ้งานที่ได้รับมอหมายประสบผลสำเร็จด้วยดี และเกิดความพึงพอใจกับความสำเร้จนั้น

6. ตัวอย่างจากสิ่งทีได้กัไม่เคยพบ หรือคาดไม่ถึง การยกตัวอย่างประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่าย และเร็วขึ้น

7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งทีเรยนรู้มาก่อน การเชื่อมโยงสิ่งใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งทีเป็นประสบการณ์เดิมจะทำให้เข้าใจ และจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนคาดหวังไว้ว่า จะนำสิ่งทีเรยนไปใช้ประโยชน์และเป็นพื้นฐานต่อไป

8. เกมและละคร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทีเน้นการปฏิบัติจริง เช่น การเล่นเกม และการแสดงละครนั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

9. สถานการณ์ทีทำให้ผู้เรียนไม่พึงปรารถนา เช่น สภาพความจำเ็นในห้องเรียน หรือบรรยากาศในห้องเรียนทีไม่เอื้อต่อการเรยนรู้ อาจจะเป็นสถานการณ์ทีทำให้ผู้เรียนเบื่อ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ควรหาทางลดหรือขจัดให้หมดไป เพราะเป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรยนรู้ของผู้เรียน

จากทีกล่าวถึงวิธีสร้างความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างความพึงพอใจในการเรียนสำหรับนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีหลายวิธี เช่น การเสริมแรงโดยการชมเชย การให้รางวัล การจัดบรรยากาศการเรียนรูให้เหมาะสม ใช้วิธีการสอนทีแปลกใหม่ มีรูปแบบทีหลากหลาย ไร้ความสนใจ แต่ต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมทีผู้เรียนมีอยู่เพื่อจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น

4. เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจ ดังนี้

พงค์ หรดาล (2540 : 40-62) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจในการทำงาน เป็นความรู้สึกของบุคคลทีมีต่อการทำงานในทางบวกและเป็นสุขของบุคคลทีเกิดจากการปฏิบัติงานตลอดจนทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ความพึงพอใจเป็นผลทีเกิดจากทัศนคติหลายประการทีคนมีต่องานของเขา ต่องอค์ประกอบอื่น ๆ ทีมีความสัมพันธ์กับงานต่อชีวิตของเขาเอง โดยทั่ว ๆ ไป เครื่องมือวัดความพึงพอใจตามลักษณะทีควรจะถามแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แบบสำรวจปรนัย (Objective) เป็นแบบวัดทีมีคำถามและคำตอบให้เลือก โดยผู้ที่ตอบตอบตามทีตนมีความคิดเห็นและความรู้สึก เป็นข้อมูลทีได้รับทีสามารถวิเคราะห์ได้เชิงปริมาณ

2. แบบสำรวจเชิงพรรณนา (Descriptive) เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบตอบด้วยคำพูดและข้อเขียนของตน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด ให้ตอบโดยอิสระเป็นข้อมูลที่ได้เชิงคุณภาพ การแบ่งแบบวัดความพึงพอใจตามลักษณะของงาน แบ่งได้ 2 ลักษณะ

1. แบบวัดความพึงพอใจของงานทั่วไป เป็นแบบวัดความพึงพอใจของบุคคลที่มีความสุขกับงานโดยมีส่วนร่วม

2. แบบวัดความพึงพอใจเฉพาะเกี่ยวกับงาน ลักษณะของแบบวัดความพึงพอใจงานแต่ละด้าน ความพึงพอใจในการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ เครื่องมือวัดความพึงพอใจ แบ่งตามลักษณะได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหาร และการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 63-64) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ เช่นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล มีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างแบบสอบถาม มีส่วนประกอบโครงสร้างแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ

1.1 คำชี้แจงในการตอบคำถาม เป็นส่วนแรกของการสอบถามโดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้ตอบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีการตอบพร้อมยกตัวอย่าง และตอนสุดท้ายจะกล่าวขอบคุณล่วงหน้าและระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถาม

1.2 สถานภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่นอายุ เพศ การศึกษา

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะวัด ซึ่งแยกออกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็นปลายปิดหรือปลายเปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจเป็นแบบสอบถามปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสมก็ได้

2.1 ข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด (Closed Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้เขียนเขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความ หรือตรงกับช่องที่เป็นความจริงหรือความเห็นของตน มีหลายแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบเลือกให้ตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ

2.2.3 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนได้จากหลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบตอบตามระดับความคิดเห็นของตน อาจจัดอยู่ในรูปแบบของตาราง

2.2.5 แบบผสม หมายถึง มีหลายรูปแบบอยู่ด้วยกัน

2.2.6 แบบให้เรียงลำดับความสำคัญ โดยเขียนเรียงลำดับความชอบต่อสิ่งนั้น

2.2.7 แบบเติมคำสั้น ๆ ลงในช่องว่าง สิ่งที่เติมมีความเฉพาะเจาะจง

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามให้ตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันกับหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่าย ไม่ให้ความร่วมมือ หรือตอบโดยไม่ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นควรใช้คำถามปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี คือ มีลักษณะดังนี้

3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน

3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

3.6.4 แต่ละข้อควรถามเพียงปัญหาเดียว

3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

3.6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย ไม่รู้เรื่อง หรือไม่สามารถตอบได้

3.6.7 หลีกเลี่ยงคำถามที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ รวย จน เสมอ ๆ

3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นคำถามนำผู้ตอบให้ผู้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด

3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจหรืออึดอัดใจที่จะตอบ

3.6.10 ไม่ถามสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความจริงตามความคิดเห็นของเขา

สรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อคำถาม ลักษณะของงาน ลักษณะของข้อคำถามประกอบด้วยแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบให้เลือกและให้เลือกตอบโดยอิสระ ทั้งนี้เครื่องมือวัดความพึงพอใจควรมีลักษณะที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ภาษาที่ใช้ในการถามต้องมี ความชัดเจน ไม่คลุมเครือ และใช้ได้กับองค์กรหลายประเภท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ค้นคว้างานวิจัยที่นักการศึกษาได้ทำการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ธัญพร ห่อทอง (2551 : 102) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.86/84.72 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ศุภวัฒน์ จินใจ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกด คำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการแจกลูกและ การสะกดคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.15/84.56 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกสร สุทธิปัญญา และคณะ (2554 : 177) ได้ศึกษาการพัฒนาอ่านและการเขียนแจกลูก สะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน นาคำเจริญวิทย์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2554 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี ประสิทธิภาพ 84.50/82.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ อยู่ในระดับมาก

ฉัตรพรรณ บำรุงกุลพิพัฒน์ (2554 : 80-85) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ประชาสวัสดิวิทยา ตำบลสะแก อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึก

ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.55/85.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำอยู่ในระดับมาก

ลำเทียน อุตมา (2554 : 91-93) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน - ม่วงเจริญราษฎร์ จังหวัดน่าน ปีการศึกษา 2554 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.88/87.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้ศึกษาได้นำเสนอมาข้างต้นนั้น อาจสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีวิธีการที่หลากหลาย ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีการนำสื่อมาใช้เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีทักษะเพิ่มมากขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่สนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษา ทั้งด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความมั่นใจและความสนุกสนานในการเรียน ซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าและสร้าง แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน และการเขียนคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การรายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 56 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ดังนี้
 - 1.1 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1 แม่กงนำรู้
 - 1.2 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2 ตามดูแม่กม
 - 1.3 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3 ชื่นชมแม่เกย
 - 1.4 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 4 คุ่นเคยแม่เกอว
 - 1.5 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 5 หาเจอแม่กน
 - 1.6 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 6 หายสับสนแม่กก
 - 1.7 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 7 แสนตลกแม่กบ
 - 1.8 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 8 เพียรค้นพบแม่กด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ

ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ
คะแนนเต็ม 30 คะแนน

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการศึกษา ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด จากคู่มือครู และเอกสารการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน เกี่ยวกับเนื้อหา เวลาเรียน การวัดและการประเมินผล

1.3 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสอดคล้องกับแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.5 กำหนดหน่วยการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านสบกอน

1.6 วางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดเวลาเรียนเป็น รายชั่วโมง

1.7 วางแผนสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดทำจำนวน 8 เล่ม มีการศึกษาวิธีการสร้างหนังสือแบบฝึกทักษะและการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

1.8 ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเตรียมใช้จริงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 8 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 แม่กงน่ารู้

เล่มที่ 2 ตามดูแม่กม

เล่มที่ 3 ชื่นชมแม่เกย

เล่มที่ 4 คูนเคยแม่เกอว

เล่มที่ 5 หาเจอแม่กน

เล่มที่ 6 หายสับสนแม่กก

เล่มที่ 7 แสนตลกแม่กบ

เล่มที่ 8 เพียรค้นพบแม่กด

1.9 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องโดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1.9.1 นางวีณา ไชยรงค์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

1.9.2 นางรัชณี สองคำชุม ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

1.9.3 นางพัชราภรณ์ อำไพ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านสบกอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

1.9.4 นางอุบลวรรณ หล้าแก้ว ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

1.9.5 นางนงลักษณ์ รักษาพล ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ และจัดทำแบบประเมินเพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 99 - 100) ผลการประเมินพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 179)

1.10 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.11 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ที่ผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพเหมาะสมไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ดังนี้

1.11.1 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ไปทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) คือ ทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล 1 : 1 โดยนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำมาแล้ว และมีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน แล้วนำผลที่ได้มาหาประสิทธิภาพ ผลการหาค่าประสิทธิภาพได้เท่ากับ 75.06/70.00 (ภาคผนวก ข หน้า 215) ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยปรับปรุงในเรื่อง ความเหมาะสมของสื่อ เนื้อหา และระยะเวลาที่กำหนดให้ชัดเจน

1.11.2 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองครั้งที่ 2 เป็นกลุ่มย่อย 1 : 10 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำมาแล้วและมีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน รวม 9 คน ผลการหาค่าประสิทธิภาพได้เท่ากับ 76.23/72.77 (ภาคผนวก ข หน้า 215) ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีข้อบกพร่องในเรื่องของการใช้ภาษา การเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา จึงต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนในกลุ่มต่อไป

1.11.3 การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองภาคสนามแบบ 1 : 100 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทำการทดลองกับนักเรียนภาคสนามแบบ 1 : 100 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านสบกอน จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.61/82.50 (ภาคผนวก ข หน้า 216) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงนำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าหลักการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

2.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 วิเคราะห์แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดที่สร้างและพัฒนาขึ้นครบทุกเนื้อหาและองค์ประกอบ

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างและพัฒนาขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยกำหนดความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

การเรียนรู้

คะแนน -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายข้อ โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และพบว่า ข้อคำถามกับ

จุดประสงค์ มีความสอดคล้องทุกข้อ มีข้อบกพร่องบ้าง ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ (รายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 164)

2.6 เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่เคยเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 -0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป ผู้ศึกษาได้คัดเลือกข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ และหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับด้วยวิธีของโลเวต (Lovett) (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 110-111) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 0.82 (รายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 166)

2.7 นำแบบทดสอบทั้ง 20 ข้อจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาสร้างแบบประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 12 ข้อ

3.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ จากนั้นนำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดมาแล้ว เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 191) ซึ่งผ่านเกณฑ์ จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ลิ้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 249) ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T_1 หมายถึง สอบก่อนทดลอง

X หมายถึง การทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด

T_2 หมายถึง สอบหลังทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านสบกอน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ผู้ศึกษาได้ทดลองและใช้เวลาในการทดลอง 26 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านสบกอน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ดังนี้

1.1 ทำการทดสอบก่อนการฝึกทักษะ (Pre – test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ

1.2 ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้ศึกษาทำการทดสอบหลังการฝึกทักษะ (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม

1.4 ใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ดำเนินการสร้างขึ้น เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ รวมทั้งการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ

การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบ ค่า t (t-test Dependent) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

4. เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ในการอธิบาย (รุ่งฤดี หมั่นการ. 2545 : 59)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.1 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 99-101)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	จำนวนความยากของแบบทดสอบแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 103 – 104)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
N_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่ง

N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มอ่อน

1.1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett Method) จากสูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 110-111)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	C	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์

1.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

1.2.1 หาคุณภาพรายข้อ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธี Item total Correlation สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 111-114) ดังนี้

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์ของความคงที่
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบ
	X	แทน	คะแนนจากการตอบครั้งที่ 1
	Y	แทน	คะแนนจากการตอบครั้งที่ 2
	XY	แทน	ผลคูณระหว่างคะแนนสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

1.2.2 หาคุณภาพของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยการหาค่าความเที่ยงตามวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 116-117) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

1.3 การหาคุณภาพนวัตกรรม

1.3.1 หาค่าความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามรายข้อกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตรการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง/สอดคล้อง /ตรงจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง แน่ใจว่ายังไม่ถูกต้อง /ไม่สอดคล้อง/ไม่ตรงจุดประสงค์

ค่าดัชนีสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.3.2 หาเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรม E_1/E_2 ของ (ชัยงค์ พรหมวงศ์. 2539 :

495)

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดทุกชุดและกิจกรรมระหว่างเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดและกิจกรรมรวมกัน

N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ f แทน ความถี่

n แทน จำนวนทั้งหมด

2.1.2 ค่าเฉลี่ย คำนวณโดยใช้สูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 123)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนตัวอย่าง

2.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณโดยใช้สูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 124)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	x_i	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ i เมื่อ i แทน 1, 2, 3,...
	n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test Dependent Sample Group (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 129)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = N - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติจากการแจกแจงแบบที (t-distribution)
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การรายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

E_1/ E_2	แทน ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
E_1	แทน คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนแต่ละเล่ม
E_2	แทน คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
%	แทน ค่าร้อยละ
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-distribution (t-test Dependent)
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านสบกอน จำนวน 32 คน

จำนวน คน									คะแนนทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (20)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	เล่มที่ 6	เล่มที่ 7	เล่มที่ 8	
32	90.71	89.96	89.60	90.85	90.58	91.16	89.73	89.96	ประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E ₂) = 86.41
ประสิทธิภาพกระบวนการ (E ₁) = 90.32									
E ₁ /E ₂ = 90.32/86.41									

จากตารางที่ 2 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1-8 มีค่าประสิทธิภาพโดยรวมระหว่างเรียน (E₁) เท่ากับ 90.32 และ ประสิทธิภาพหลังเรียน (E₂) เท่ากับ 86.41 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E₁/ E₂) เท่ากับ 90.32/86.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 32 คน จากแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1-8

ผลการทดลอง	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t - test	df	sig
ก่อนเรียน	20	7.97	1.14	298	2812	48.30**	31	.000
หลังเรียน	20	17.28	0.90					

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่นักเรียน 32 คน ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 7.97 และค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 17.28 และได้ค่า t-test เท่ากับ 48.30 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. แบบฝึกทักษะมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.47	0.51	พอใจมาก
2. แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.63	0.49	พอใจมากที่สุด
3. กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.50	0.57	พอใจมากที่สุด
4. แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	4.59	0.56	พอใจมากที่สุด
5. เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม	4.38	0.55	พอใจมากที่สุด
6. แบบฝึกทักษะมีความยาก ง่าย เหมาะสมกับนักเรียน	4.47	0.51	พอใจมาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย	4.41	0.50	พอใจมาก
8. ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.78	0.42	พอใจมากที่สุด
9. แบบฝึกทักษะทำทลายความสามารถของนักเรียน	4.69	0.47	พอใจมากที่สุด
10. กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น	4.66	0.48	พอใจมากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน	4.63	0.49	พอใจมากที่สุด
12. กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบ			

ความก้าวหน้าของตนเอง	4.50	0.57	พอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.56	0.51	พอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมเท่ากับ 4.56 ซึ่งอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจในข้อที่ 8 ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.78 รองลงมาได้แก่ข้อ 9 แบบฝึกทักษะทำลายความสามารถของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนข้อ 5 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม นักเรียนมีระดับ ความพึงพอใจในอันดับสุดท้าย โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านสบกอน จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทดสอบค่าที (t-test) และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งผู้ศึกษาได้ทดสอบประสิทธิภาพแล้ว สามารถนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 90.32/86.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51)

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสบกอน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.32/86.41 ทั้งนี้เป็นเพราะแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไขแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา มีความเหมาะสมในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วดำเนินการตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีของวิลมรตัน สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีความเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสม เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และทำให้นักเรียนแสดงความสามารถ เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี ไม่ยากแก่การเข้าใจ มีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก ใช้หลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย และสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ ผู้ศึกษาได้ยึดหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีของพินิจ จันทรชัย (2546 : 92) ที่ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีเนื้อหาชัดเจน มีรูปแบบเร้าความสนใจ ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ในด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ ผู้ศึกษาได้ยึดหลักการสร้างให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ที่เชื่อว่าสติปัญญาของบุคคลมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นตามวัย (ทิตนา แคมมณี. 2553 : 51-66) นอกจากนี้ ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเขียนสะกดคำที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น สอดคล้องกับทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549 : 34) ได้กล่าวว่า ในการสอนเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องเข้าใจองค์ประกอบของคำ พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ฝึกฟังเสียง และฝึกอ่านออกเสียงคำก่อนเขียนคำ เขียนคำแล้วเข้าใจความหมายของคำ สามารถนำคำไปใช้ได้ โดยสร้างเป็นคำใหม่ และแต่งประโยคตามความคิดเห็นของตนเอง ครูต้องสอนให้มีความสัมพันธ์ทักษะ ทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับความคิดเห็นของเครือวัลย์ ชรสวรรณ (2541 : 11) ได้เสนอแนะวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และมีผลสัมฤทธิ์สูงว่ามีหลายวิธี เช่น สอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีกระบวนการ และขั้นตอนที่ถูกต้อง หรือวิธีสอน โดยการสร้างแบบฝึกการอ่าน และการเขียน แล้วนำไปสอนนักเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 90.32/86.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของธิติพรรณ บำรุงกุลพิพัฒน์ (2554 : 80-85) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาสวัสดิ์วิทยา ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ 87.55/85.36 และยังสามารถสอดคล้องกับผลการศึกษาของลำเพียน อุตมา (2554 : 91-93) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านม่วงเจริญราษฎร์ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.88/87.78 สอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภวัฒน์ จินใจ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการแจกลูกและการสะกดคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.15/84.56 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และยังสามารถสอดคล้องกับผลการศึกษาของเกสร สุทธิปัญญา และคณะ (2554 : 177) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาคำเจริญวิทย์ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 84.50/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 90.32/86.41 จึงนับเป็นแบบฝึกทักษะที่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นแล้ว จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้การที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติจริงตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก ส่วนในแบบฝึกได้มีการนำภาพการ์ตูนซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนวัยนี้ให้ความสนใจ มาเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนาน เกิดพลังอยากปฏิบัติกิจกรรม อยากฝึกฝนทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจ เลื่อมใส (2546 : 93) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีภาพประกอบ ภาษา สำนวนภาษา ความยากง่าย และเวลาในการฝึกฝนมีความเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพราะจะทำให้ฝึกคิดได้เร็วและสนุกสนาน นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนจะทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะขึ้นเรื่องใหม่เพื่อให้นักเรียนได้เชื่อมโยงองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และอีกทั้งกระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการนำไปทดลองใช้

เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของธัญพร ห่อทอง (2551 : 102) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภวัฒน์ จินโจ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของเกสร สุทธิปัญญา และคณะ (2554 : 177) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาคำเจริญวิทย์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของธิตีพรรณ บำรุงกุลพิพัฒน์ (2554 : 80-85) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาสวัสดิ์วิทยา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.56$) เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ศึกษาได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอน และวิธีการที่หลากหลาย สนุกสนาน มีเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม แบบฝึกทักษะมีตัวหนังสือชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย มีภาพประกอบน่าสนใจเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกเวลาที่ต้องการ ทำให้เกิดความสนใจให้อยากเรียนอยากปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังพอใจและภูมิใจในผลงานของตน สังเกตได้จากความร่วมมือในขณะปฏิบัติกิจกรรม หรือขณะที่นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ด้วยตนเองแล้ว นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะนำเสนอผลงานของตนต่อผู้อื่นอย่างภาคภูมิใจ หรือเมื่อนักเรียนพบปัญหาในการอ่านหรือเขียนคำก็จะปรึกษาเพื่อนหรือขอคำแนะนำและสอบถามครูทันที ซึ่งตรงตามแนวคิดของอารีย์ พันธมณี (2542 : 198) ที่ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้น มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูควรส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน และแนวคิดของพงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ (2542 : 149-150) ซึ่งกล่าวถึงการสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนไว้ว่า ครูควรศึกษาความต้องการของผู้เรียนแต่ละวัย และจัดเนื้อหาวิชาได้สนองความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และมี

ความหมายสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาลำเทียน อุตมา (2554 : 91-93) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านม่วงเจริญราษฎร์ จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมากที่สุด จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 การใช้แบบฝึกทักษะ เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ดังนั้นจึงสามารถใช้สอนแทนครูได้ หากครูผู้สอนจะนำไปใช้ ควรมีการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจ ความรู้ความสามารถของนักเรียน และครูต้องคอยดูแลให้คำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

1.2 การปฏิบัติกิจกรรม ควรเป็นไปตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแบบฝึกทักษะแต่ละชุด แต่ครูผู้สอนก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ ครูผู้สอนต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนด้วย เพื่อจะได้ช่วยเหลือ แก้ไข ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กำลังใจแก่นักเรียน

1.3 ก่อนให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด ครูผู้สอนควรต้องมีการทบทวนความรู้ให้นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เสียก่อน เพื่อนักเรียนจะได้ทบทวนความรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ

1.4 การประเมินผลหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ในแบบฝึกทักษะแต่ละเล่มแล้ว ครูต้องแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมของเล่มนั้น ๆ ด้วย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติกิจกรรมครั้งต่อไป หรือจะได้ทำการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบนำแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นไปสอนเปรียบเทียบกับวิธีสอนอื่น เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือ วิธีสอนแบบใช้เทคนิคผังความคิด ในเนื้อหาเดียวกันและชั้นเดียวกันเพื่อจะได้เป็นการส่งเสริมและเป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนของความสามารถในการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนวิธีอื่น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). **แนวการสอนภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2551). **การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ ธิวงค์. (2550). **ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง
ฉ ข ของนักเรียนชั้น ม.1/3 โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม**. ลำปาง : โรงเรียนทุ่งกว่า
วิทยาคม อำเภอเมืองปาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. อัดสำเนา.
- กรุณา สุตีคา. (2549). **ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับเชาวน์ปัญญาของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดาราวิทยาลัย
จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ (ศษ.ม.). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองทัพ เคลือบพานิชกุล. (2542). **การใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กศยา แสงเดช. (2545). **หนังสือส่งเสริมการอ่าน : คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เกสร สุทธิปัญญา และคณะ. (2554). **การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้
แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.การศึกษาอิสระ
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)**. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

คำรณ ล้อมในเมือง และคณะ. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. , ม.ป.ป.

เครือวัลย์ ชรสสุวรรณ. (2541). การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จินตนา ไบกาซูยี. (2535). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ฉลาด สมพงษ์. (2547). การสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่5

โรงเรียนสายธารวิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. การศึกษาอิสระ กศ.ม. (มัธยมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฉวีวรรณ กิรติกร. (2537). การวิจัยสำหรับผู้ทำงานการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงาน

การประถมศึกษาแห่งชาติ.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.

ชนาธิป ผลวาวแวว. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและ

การเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2526). เอกสารการสอนชุดสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15.

พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). กระบวนการสันนิเวทนาและระบบสื่อการสอน. ในเอกสารการสอน

ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา หน่วยที่ 1- 8 :144. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2552). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. นนทบุรี : เกรทเอด์ดูเคชั่น.

ณัฐกาญจน์ ศรีสุวรรณ. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะหลักการใช้ภาษาไทย กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สมุทรสงคราม : โรงเรียน
วัดตรีจันทาวฒนาราม (เฉลิมรัฐราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สมุทรสงคราม. อัดสำเนา.

ณัฐกานต์ ซาติเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง.
วิทยานิพนธ์ (ค.ม.). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ณัฐกานต์ ต้นทิพย์. (2547). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ดรุณี กัณธมาลา. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่.
การค้นคว้าแบบอิสระ (ศษ.ม.). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2552). แบบฝึกอ่านเขียนเรียนรู้กับลูกฮูก กลุ่มที่ 2 การอ่าน เล่ม 11.
กรุงเทพฯ : โกลบอลเอด.

ดารารณี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ดารารัตน์ คำสวัสดิ์. (2549). ปัจจัยด้านแบบการคิดและความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ (ศษ.ม.). เชียงใหม่ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ถนอมจิตร ฮวงพิพัฒน์. (2546). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงการ เรื่อง

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา

และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม.). มหาสารคาม :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2546). นวัตกรรมการศึกษา ชุด การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

บูรณาการ. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.

ทองพูน ศิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรา

ตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำในภาษาไทยตาม

มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ

การสอน). อุดรดิตต์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ทิตนา เขมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญา เรืองแก้ว. (2549). “รอบรู้สู่การวัดและประเมินผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน,”

วารสารวิชาการ. 9 (2) : 72-76 ; เมษายน-มิถุนายน.

ธัญพร ห่อทอง. (2551). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ และหนังสือส่งเสริมการอ่าน. สุรินทร์ : โรงเรียนบ้านเพ็ชราม อำเภอเมืองสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1. อัดสำเนา.

ธิติพรรณ บำรุงกุลพิพัฒน์. (2554). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตาม มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์.

นงชบา ทิพย์ไทย. (2553). การสร้างแบบทดสอบระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

นพดล จันทรเพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

นิตยา แก้วชื่นชัย. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานเรื่อง การวาดภาพ ระบายสีด้วยเทคนิคหลากหลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม.). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2551). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประไพ จันยาว. (2551). แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำยาก สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประสพ พรหมดิเรก. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกลบจำนวนซึ่งมีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 1,000. การศึกษา
ค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญา กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). **ระเบียบวิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. บุรีรัมย์ :
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. อัดสำเนา.

ปัทมา ราษฎร์คุชฎี. (2545). **การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม.). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปิยนาด น่วมทอง. (2543). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน
แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.).
พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ผจงวาด พูลแก้ว. (2547). **แบบฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

พงศ์ ทรดาล. (2540). **จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์พันธ์ พงษ์เสภา. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

พนมวัน วรดลย์. (2542). **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อัดสำเนา.

- พินิจ จันทรชัย. (2546). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบุญผะเหวด
ร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพบุลย์ มุลดี. (2546). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่
ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
รายงานการค้นคว้าอิสระ (กศ.ม.). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ภาสินี ชันแก้ว. (2547). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่.
การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัสวาท ไชยดารา. (2546). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ
บูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. รายงานการศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2546). การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรบุคคล. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา.
- มานพ ถนอมศรี. (2546). เทคนิคการเขียนหนังสือสารคดี บันเทิงคดี สำหรับเด็กและเยาวชน.
กรุงเทพฯ : ลีปประภา.
- มุกดา ลิบลับ. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร. อัดสำเนา.

- รัชนีวรรณ สุขเสนา. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องบทประยุกต์
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัด
การเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- รัตนา ใจเสมอ. (2544). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รุ่งฤดี หมั่นการ. (2545). การพัฒนาครูสู่การวิจัยชั้นเรียนโดยใช้นวัตกรรมแบบประสม. บุรีรัมย์
: สำนักงานประถมศึกษาอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์.
- โรงเรียนบ้านสบกอน. (2557). แบบบันทึกผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. เอกสารทางวิชาการ โรงเรียนบ้านสบกอน จังหวัดน่าน สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2. อัดสำเนา.
- โรงเรียนบ้านสบกอน. (2558). แบบบันทึกผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. เอกสารทางวิชาการ โรงเรียนบ้านสบกอน จังหวัดน่าน สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลำเทียน อุตมา. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรา
ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. น่าน : โรงเรียนบ้านม่วงเจริญราษฎร์ อำเภอเมือง

น่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1. อัดสำเนา.

วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วัฒนา สาสิรัมย์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร
และการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชา 506703 การพัฒนาการเรียน
การสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). สัมมนาหลักสูตรภาษาไทย. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

วิรัตน์ จุติประภาค. (2542). การสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา.
ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม.). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ. อัดสำเนา.

วิลาวัลย์ สุภีรักษ์. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). พิษณุโลก
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วีณา วงศ์ศรีเผือก และคณะ. (2546). หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยร่มเกล้า.

ศรีประภา ปาลสุทธิ. (2544). การสร้างแบบฝึก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศุภวัฒน์ จินใจ. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย โดย

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียน

สะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาล

ศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.).

มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สาคร บุญเลิศ. (2542). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

สายสุนีย์ ปาวงศ์. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และ

ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ได้รับการสอนแบบซิปปาและแบบ

สืบเสาะหาความรู้. การค้นคว้าแบบอิสระ (ศษ.ม.). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สาวิตรี เทพิกัน. (2545). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนการจัดกลุ่มคำกับการสอนแบบคละคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. ปริญญาโท (กศ.ม.). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หนังสือคู่มือการเรียน

การสอนภาษาไทย เรื่อง สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4-6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำลี รักสุทธี. (2553). **คู่มือการจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์**. กรุงเทพฯ :
พัฒนาศึกษา.
- สุชานาถ ยอดอินทร์พรหม. (2549). **การใช้แบบฝึกการเขียนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษา
พิเศษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันท์ สังข์อ่อน. (2540). **สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โออินเดียนสโตร์.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). **การสร้างแบบฝึก เล่ม 2**. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้าน
ระเบียบกฎหมาย. อุดรธานี.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนา
ผู้เรียน**. ราชบุรี : ธรรมรักษ์การพิมพ์. อุดรธานี.
- สุพรรณณี ไชยเทพ. (2544). **การใช้แบบฝึกเสริมทักษะความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ
ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม.). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภกานต์ อินอากร. (2545). **หนังสือชุดรักภาษาไทย สระ และมาตราตัวสะกด**. พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). **การวิจัยทางการศึกษา**. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- สุวรรณดี นิมมานพิสุทธิ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่าง
การทำแบบฝึกและการทดสอบย่อยหลังบทเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานวิชาการ สู่การเลื่อน
วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.
- เสถียร เดิมศรีภูมิ. (2550). เส้นทางครู...สู่การเลื่อนวิทยฐานะ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครราชสีมา :
ศิริอักษรการพิมพ์.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำละคำ.
วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมรรตน์ อุ่นเรือน. (2545). ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การแข่งขันเป็นทีม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ 1999.
- อำนวยการ เลื่อมใส. (2546). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย
เรื่องผ้าน้ำย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
(กศ.ม.). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุบลวรรณ หล้าแก้ว. (2554). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา” จังหวัดน่าน.
(เอกสารรายงาน). น่าน : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเชียงกลาง
“ประชาพัฒนา”. อัดสำเนา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
หนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๖. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. แกรม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-แกรม
- ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม
- ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม

๗. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. สวย อ่านว่า สอ-อัว-รอ-สวย
- ข. สวย อ่านว่า สอ-อัว-ยอ-สวย
- ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย

๘. “ตอ-เอื่อ-นอ → ” คำใน คือข้อใด

- ก. เตื่อว
- ข. เตียน
- ค. เตื่อน

๙. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง

- ก. สบาย
- ข. แปลงผัก
- ค. วงกรม

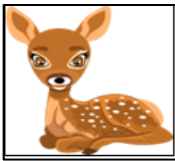
๑๐. “ปอ-ลอ-เอื่อ-กอ” → คำใน คือข้อใด

- ก. เปลือก
- ข. ปลุก
- ค. ปลุก

๑๑. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง

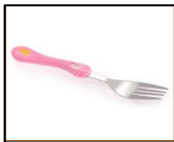
- ก. สอาด
- ข. สวนคิ้ว
- ค. สวมกอด

๑๒. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับภาพ

- ก. กวาง
- ข. จิงโจ้
- ค. กระต่าย

๑๓.

จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตามข้อใด

- ก. ช้อน
- ข. ช่อม
- ค. ส้อม

๑๔. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ทุกคำ

ก. นาม มอง

ข. หอม เยี่ยม

ค. บ้าน ช้าม

๑๕. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน

ก. ยี่ดยาว-ชาวสวน

ข. ผิวขาว-คิ้วสวย

ค. ท่องเที่ยว-ป่าเขียว

๑๖. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน

ก. เล่นว่าว –เที่ยวไป

ข. ต่อแถว –แจวเรือ

ค. เกี้ยวข้าว-หน้าหนาว

๑๗. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน

ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม

ข. ปีชุลู่ย-เมื่อยล้า

ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ

๑๘. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมีความหมาย

ก. กระสอบ

ข. กระจก

ค. กระตัง

๑๙. “อยู่อย่างบึงใน” ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง

ก. อี้อ่างอยู่ในบึง

ข. บึงอยู่ในอี้อ่าง

ค. ในบึงอยู่อี้อ่าง

๒๐. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม มาเติมลงในช่องว่าง

ก. ร้อม

ข. ล่อม

ค. ล

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
๑	ข	๑๑	ค
๒	ก	๑๒	ก
๓	ค	๑๓	ค
๔	ก	๑๔	ข
๕	ข	๑๕	ก
๖	ค	๑๖	ข
๗	ข	๑๗	ค
๘	ค	๑๘	ก
๙	ข	๑๙	ก
๑๐	ก	๒๐	ค

ภาคผนวก ค

- รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาที่จุดประสงค์ (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
- ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาที่จุดประสงค์ (IOC)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบนักเรียนหลังจากที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ท่านโปรดพิจารณารายการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องคะแนนการพิจารณาความเห็นของท่าน ดังนี้
 - +1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

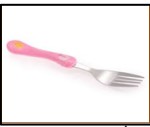
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	1. “หวานอม ขมกลืน” คำใดอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ก. หวาน อม ข. อม ขม ค. ขม กลืน (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. แมวเหมียว ข. วุ่นวาย ค. คุ้นเคย (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	3. “บ้านเมือง” คำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด ก. แม่กง ข. แม่กม ค. แม่กน (เฉลย ค)				
	4. ข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดเหมือนคำว่า “รัก” ก. กั๊บ ข. นั๊ด ค. มาก (เฉลย ค)				
	5. ภาพในข้อใดออกเสียงคำแล้วอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กน ก. ข. ค. (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>6. จากภาพอ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. ขอ-อา-ขาว-ไม้โท-ข้าว ข. ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว ค. ขอ-ออ-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว (เฉลย ข)</p>				
	<p>7. คำว่า “แกง” อ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. กอ-เอ-งอ-แกง ข. กอ-ออ-แอ-แกง ค. กอ-แอ-งอ-แกง (เฉลย ค)</p>				
	<p>8. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. แถม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-ถม ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม (เฉลย ค)</p>				
	<p>9. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-รอ-สวย ข. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-ยอ-สวย ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย (เฉลย ข)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	10. คำใดในมาตรา แม่กก อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง ก. เลือก อ่านว่า ลอ-เอี้ย-กอ-เลือก ข. บอก อ่านว่า บอ-กอ-ออ-บอก ค. ลูก อ่านว่า ลอ-อู-กอ-ลูก (เฉลย ค)				
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	11. “ตอ-เอื้อ-นอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เตี้ยว ข. เตียน ค. เตื่อน (เฉลย ค)				
	12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะบาย ข. แปลงผัก ค. วงกรม (เฉลย ข)				
	13. “คอ-ออ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. คอน ข. คอก ค. คอย (เฉลย ข)				
	14. “ปอ-ลอ-เอื้อ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เปลือก ข. ปลุก ค. ปลุก (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	15. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สอาด ข. สวนคล้ว ค. สวมกอด (เฉลย ค)				
	16. “คอ-รอ-อา-บอ → □” คำใน □ คือข้อใด ก. กราบ ข. คราบ ค. ครอบ (เฉลย ข)				
	17. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. กวาง ข. จิงโจ้ ค. กระต่าย (เฉลย ก)				
	18. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. ว้าว ข. วัด ค. วาด (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	19. จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตาม ข้อใด ก. ซ้อน ข. ซ่อม ค. ส้อม (เฉลย ค)				
	20. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตรา ตัวสะกด แม่กม ทุกคำ ก. นาม มอง ข. หอม เยี่ยม ค. บ้าน ช้ำม (เฉลย ข)				
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	21. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ยืดยาว-ชาวสวน ข. ผิวขาว-คิ้วสวย ค. ท่องเที่ยว-ป่าเขียว (เฉลย ก)				
	22. “อ่านเขียน.....” ควรเติม คำใดให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. มาเรียน ข. เทียนไข ค. กินข้าว (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	23. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. เล่นว่าว – เทียวไป ข. ต่อแถว – แจวเรือ ค. เกี่ยวข้าว-หน้าหนาว (เฉลย ข)				
	24. “เสียงดัง.....” ควรเติมคำใด ให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. ฟังเพลิน ข. โครมคราม ค. ชับกล่อม (เฉลย ก)				
	25. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม ข. ปิขลุ่ย-เมื่อยล้ำ ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ (เฉลย ค)				
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	26. ฉันเห็น.....กำลังหัดบิน ก. ปก ข. นก ค. หก (เฉลย ข)				
	27. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมี ความหมาย ก. กระสอบ ข. กระจก ค. กระจัง (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	28. “อยู่ห้องข้างห้อง” ข้อใดเรียง ประโยคได้ถูกต้อง ก. ห้องอยู่ในห้อง ข. ห้องอยู่ในห้อง ค. ในห้องอยู่ห้อง (เฉลย ก)				
	29. “คุณพ่อบอกให้ฉันรีบ.....” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กง มาเติมลงในช่องว่าง ก. นอน ข. วิ่ง ค. เดิน (เฉลย ข)				
	30. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กม มาเติมลงในช่องว่าง ก. ร้อม ข. ล้อม ค. ล้อม (เฉลย ค)				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางวีณา ไชยรงค์)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาจุดประสงค์ (IOC)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบนักเรียนหลังจากที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ท่านโปรดพิจารณารายการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องคะแนนการพิจารณาความเห็นของท่าน ดังนี้
 - +1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

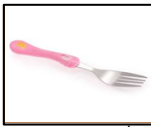
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	1. “หวานอม ขมกลืน” คำใดอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ก. หวาน อม ข. อม ขม ค. ขม กลืน (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. แมวเหมียว ข. วุ่นวาย ค. คุ้นเคย (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>3. “บ้านเมือง” คำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด</p> <p>ก. แม่กง</p> <p>ข. แม่กม</p> <p>ค. แม่กน</p> <p>(เฉลย ค)</p>				
	<p>4. ข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดเหมือนคำว่า “รัก”</p> <p>ก. กั๊บ</p> <p>ข. นั๊ด</p> <p>ค. มาก</p> <p>(เฉลย ค)</p>				
	<p>5. ภาพในข้อใดออกเสียงคำแล้วอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กน</p> <p>ก. </p> <p>ข. </p> <p>ค. </p> <p>(เฉลย ก)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>6. จากภาพอ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. ขอ-อา-ขาว-ไม้โท-ข้าว ข. ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว ค. ขอ-ออ-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว (เฉลย ข)</p>				
	<p>7. คำว่า “แกง” อ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. กอ-เอ-งอ-แกง ข. กอ-ออ-แอ-แกง ค. กอ-แอ-งอ-แกง (เฉลย ค)</p>				
	<p>8. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. แถม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-ถม ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม (เฉลย ค)</p>				
	<p>9. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-รอ-สวย ข. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-ยอ-สวย ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย (เฉลย ข)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	10. คำใดในมาตรา แม่กก อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง ก. เลือก อ่านว่า ลอ-เอี้ย-กอ-เลือก ข. บอก อ่านว่า บอ-กอ-ออ-บอก ค. ลูก อ่านว่า ลอ-อู-กอ-ลูก (เฉลย ค)				
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	11. “ตอ-เอื้อ-นอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เตี้ยว ข. เตียน ค. เตือน (เฉลย ค)				
	12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะบาย ข. แปลงผัก ค. วงกรม (เฉลย ข)				
	13. “คอ-ออ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. คอน ข. คอก ค. คอย (เฉลย ข)				
	14. “ปอ-ลอ-เอื้อ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เปลือก ข. ปลุก ค. ปลุก (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	15. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สอาด ข. สวนคล้ว ค. สวมกอด (เฉลย ค)				
	16. “คอ-รอ-อา-บอ → □” คำใน □ คือข้อใด ก. กราบ ข. คราบ ค. ครอบ (เฉลย ข)				
	17. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. กวาง ข. จิงโจ้ ค. กระต่าย (เฉลย ก)				
	18. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. ว้าว ข. วัด ค. วาด (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	19. จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตาม ข้อใด ก. ซ้อน ข. ซ่อม ค. ส้อม (เฉลย ค)				
	20. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตรา ตัวสะกด แม่กม ทุกคำ ก. นาม มอง ข. หอม เยี่ยม ค. บ้าน ช้าม (เฉลย ข)				
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	21. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ยืดยาว-ชาวสวน ข. ผิวขาว-คิ้วสวย ค. ท่องเที่ยว-ป่าเขียว (เฉลย ก)				
	22. “อ่านเขียน.....” ควรเติม คำใดให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. มาเรียน ข. เทียนไข ค. กินข้าว (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	23. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. เล่นว่าว – เทียวไป ข. ต่อแถว – แจวเรือ ค. เกี่ยวข้าว-หน้าหนาว (เฉลย ข)				
	24. “เสียงดัง.....”ควรเติมคำใด ให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. ฟังเพลิน ข. โครมคราม ค. ชับกล่อม (เฉลย ก)				
	25. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม ข. ปิขลุ่ย-เมื่อยล้ำ ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ (เฉลย ค)				
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	26. ฉันเห็น.....กำลังหัดบิน ก. ปก ข. นก ค. หก (เฉลย ข)				
	27. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมี ความหมาย ก. กระสอบ ข. กระจก ค. กระจัง (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	28. “อยู่ห้องข้างบึงใน” ข้อใดเรียง ประโยคได้ถูกต้อง ก. ห้องอยู่ในบึง ข. บึงอยู่ในห้อง ค. ในบึงอยู่ห้อง (เฉลย ก)				
	29. “คุณพ่อบอกให้ฉันรีบ.....” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กง มาเติมลงในช่องว่าง ก. นอน ข. วิ่ง ค. เดิน (เฉลย ข)				
	30. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กม มาเติมลงในช่องว่าง ก. ร้อม ข. ล้อม ค. ล้อม (เฉลย ค)				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางรัชนี้ สONGคำชุม)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาจุดประสงค์ (IOC)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบนักเรียนหลังจากที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ท่านโปรดพิจารณารายการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาความเห็นของท่าน ดังนี้
 - +1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

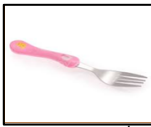
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	1. “หวานอม ขมกลืน” คำใดอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ก. หวาน อม ข. อม ขม ค. ขม กลืน (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. แมวเหมียว ข. วุ่นวาย ค. คุ้นเคย (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	3. “บ้านเมือง” คำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด ก. แม่กง ข. แม่กม ค. แม่กน (เฉลย ค)				
	4. ข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดเหมือนคำว่า “รัก” ก. กั๊บ ข. นั๊ด ค. มาก (เฉลย ค)				
	5. ภาพในข้อใดออกเสียงคำแล้วอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กน ก. ข. ค. (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>6. จากภาพอ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. ขอ-อา-ขาว-ไม้โท-ข้าว ข. ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว ค. ขอ-ออ-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว (เฉลย ข)</p>				
	<p>7. คำว่า “แกง” อ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. กอ-เอ-งอ-แกง ข. กอ-ออ-แอ-แกง ค. กอ-แอ-งอ-แกง (เฉลย ค)</p>				
	<p>8. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. แถม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-ถม ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม (เฉลย ค)</p>				
	<p>9. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-รอ-สวย ข. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-ยอ-สวย ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย (เฉลย ข)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	10. คำใดในมาตรา แม่กก อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง ก. เลือก อ่านว่า ลอ-เอี้ย-กอ-เลือก ข. บอก อ่านว่า บอ-กอ-ออ-บอก ค. ลูก อ่านว่า ลอ-อู-กอ-ลูก (เฉลย ค)				
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	11. “ตอ-เอื้อ-นอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เตี้ยว ข. เตียน ค. เตื่อน (เฉลย ค)				
	12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะบาย ข. แปลงผัก ค. วงกรม (เฉลย ข)				
	13. “คอ-ออ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. คอน ข. คอก ค. คอย (เฉลย ข)				
	14. “ปอ-ลอ-เอื้อ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เปลือก ข. ปลุก ค. ปลุก (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	15. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สอาด ข. สวนคล้ว ค. สวมกอด (เฉลย ค)				
	16. “คอ-รอ-อา-บอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. กราบ ข. คราบ ค. ครอบ (เฉลย ข)				
	17. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับภาพ ก. กวาง ข. จิงโจ้ ค. กระต่าย (เฉลย ก)				
	18. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับภาพ ก. ว้าว ข. วัด ค. วาด (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	19. จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตาม ข้อใด ก. ซ้อน ข. ซ่อม ค. ส้อม (เฉลย ค)				
	20. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตรา ตัวสะกด แม่กม ทุกคำ ก. นาม มอง ข. หอม เยี่ยม ค. บ้าน ช้าม (เฉลย ข)				
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	21. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ยืดยาว-ชาวสวน ข. ผิวขาว-คิ้วสวย ค. ท่องเที่ยว-ป่าเขียว (เฉลย ก)				
	22. “อ่านเขียน.....” ควรเติม คำใดให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. มาเรียน ข. เทียนไข ค. กินข้าว (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	23. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. เล่นว่าว – เทียวไป ข. ต่อแถว – แจวเรือ ค. เกี่ยวข้าว-หน้าหนาว (เฉลย ข)				
	24. “เสียงดัง.....”ควรเติมคำใด ให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. ฟังเพลิน ข. โครมคราม ค. ชับกล่อม (เฉลย ก)				
	25. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม ข. ปิขลุ่ย-เมื่อยล้ำ ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ (เฉลย ค)				
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	26. ฉันเห็น.....กำลังหัดบิน ก. ปก ข. นก ค. หก (เฉลย ข)				
	27. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมี ความหมาย ก. กระสอบ ข. กระจก ค. กระจัง (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	28. “อยู่ห้องข้างบึงใน” ข้อใดเรียง ประโยคได้ถูกต้อง ก. ห้องอยู่ในบึง ข. บึงอยู่ในห้อง ค. ในบึงอยู่ห้อง (เฉลย ก)				
	29. “คุณพ่อบอกให้ฉันรีบ.....” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กง มาเติมลงในช่องว่าง ก. นอน ข. วิ่ง ค. เดิน (เฉลย ข)				
	30. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กม มาเติมลงในช่องว่าง ก. ร้อม ข. ล้อม ค. ล้อม (เฉลย ค)				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางพัชราภรณ์ อำไพ)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาจุดประสงค์ (IOC)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบนักเรียนหลังจากที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ท่านโปรดพิจารณารายการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องคะแนนการพิจารณาความเห็นของท่าน ดังนี้
 - +1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

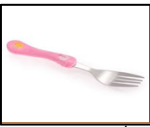
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	1. “หวานอม ขมกลืน” คำใดอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ก. หวาน อม ข. อม ขม ค. ขม กลืน (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. แมวเหมียว ข. วุ่นวาย ค. คุ้นเคย (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	3. “บ้านเมือง” คำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด ก. แม่กง ข. แม่กม ค. แม่กน (เฉลย ค)				
	4. ข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดเหมือนคำว่า “รัก” ก. กั๊บ ข. นั๊ด ค. มาก (เฉลย ค)				
	5. ภาพในข้อใดออกเสียงคำแล้วอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กน ก. ข. ค. (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>6. จากภาพอ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. ขอ-อา-ขาว-ไม้โท-ข้าว ข. ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว ค. ขอ-ออ-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว (เฉลย ข)</p>				
	<p>7. คำว่า “แกง” อ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. กอ-เอ-งอ-แกง ข. กอ-ออ-แอ-แกง ค. กอ-แอ-งอ-แกง (เฉลย ค)</p>				
	<p>8. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. แถม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-ถม ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม (เฉลย ค)</p>				
	<p>9. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-รอ-สวย ข. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-ยอ-สวย ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย (เฉลย ข)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	10. คำใดในมาตรา แม่กก อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง ก. เลือก อ่านว่า ลอ-เอี้ย-กอ-เลือก ข. บอก อ่านว่า บอ-กอ-ออ-บอก ค. ลูก อ่านว่า ลอ-อู-กอ-ลูก (เฉลย ค)				
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	11. “ตอ-เอื้อ-นอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เตี้ยว ข. เตียน ค. เตื่อน (เฉลย ค)				
	12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะบาย ข. แปลงผัก ค. วงกรม (เฉลย ข)				
	13. “คอ-ออ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. คอน ข. คอก ค. คอย (เฉลย ข)				
	14. “ปอ-ลอ-เอื้อ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เปลือก ข. ปลุก ค. ปลุก (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	15. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สอาด ข. สวนคล้ว ค. สวมกอด (เฉลย ค)				
	16. “คอ-รอ-อา-บอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. กราบ ข. คราบ ค. ครอบ (เฉลย ข)				
	17. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. กวาง ข. จิงโจ้ ค. กระต่าย (เฉลย ก)				
	18. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. ว้าว ข. วัด ค. วาด (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	19. จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตาม ข้อใด ก. ซ้อน ข. ซ่อม ค. ส้อม (เฉลย ค)				
	20. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตรา ตัวสะกด แม่กม ทุกคำ ก. นาม มอง ข. หอม เยี่ยม ค. บ้าน ช้าม (เฉลย ข)				
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	21. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ยืดยาว-ชาวสวน ข. ผิวขาว-คิ้วสวย ค. ท้องเที่ยว-ป่าเขียว (เฉลย ก)				
	22. “อ่านเขียน.....” ควรเติม คำใดให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. มาเรียน ข. เทียนไข ค. กินข้าว (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	23. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. เล่นว่าว – เทียวไป ข. ต่อแถว – แจวเรือ ค. เกี่ยวข้าว-หน้าหนาว (เฉลย ข)				
	24. “เสียงดัง.....”ควรเติมคำใด ให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. ฟังเพลิน ข. โครมคราม ค. ชับกล่อม (เฉลย ก)				
	25. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม ข. ปิ๋ขลุ่ย-เมื่อยล้ำ ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ (เฉลย ค)				
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	26. ฉันเห็น.....กำลังหัดบิน ก. ปก ข. นก ค. หก (เฉลย ข)				
	27. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมี ความหมาย ก. กระสอบ ข. กระจก ค. กระจัง (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	28. “อยู่ห้องข้างห้อง” ข้อใดเรียง ประโยคได้ถูกต้อง ก. ห้องอยู่ในห้อง ข. ห้องอยู่ในห้อง ค. ในห้องอยู่ห้อง (เฉลย ก)				
	29. “คุณพ่อบอกให้ฉันรีบ.....” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กง มาเติมลงในช่องว่าง ก. นอน ข. วิ่ง ค. เดิน (เฉลย ข)				
	30. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กม มาเติมลงในช่องว่าง ก. ร้อม ข. ล้อม ค. ล้อม (เฉลย ค)				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางอุบลวรรณ หล้าแก้ว)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาจุดประสงค์ (IOC)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบนักเรียนหลังจากที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ท่านโปรดพิจารณารายการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องคะแนนการพิจารณาความเห็นของท่าน ดังนี้
 - +1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

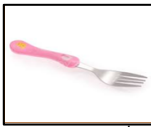
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	1. “หวานอม ขมกลืน” คำใดอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม ก. หวาน อม ข. อม ขม ค. ขม กลืน (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. แมวเหมียว ข. วุ่นวาย ค. คุ้นเคย (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	3. “บ้านเมือง” คำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด ก. แม่กง ข. แม่กม ค. แม่กน (เฉลย ค)				
	4. ข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดเหมือนคำว่า “รัก” ก. กั๊บ ข. นั๊ด ค. มาก (เฉลย ค)				
	5. ภาพในข้อใดออกเสียงคำแล้วอยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กน ก. ข. ค. (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	<p>6. จากภาพอ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. ขอ-อา-ขาว-ไม้โท-ข้าว ข. ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว ค. ขอ-ออ-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว (เฉลย ข)</p>				
	<p>7. คำว่า “แกง” อ่านสะกดคำได้ตามข้อใด</p> <p>ก. กอ-เอ-งอ-แกง ข. กอ-ออ-แอ-แกง ค. กอ-แอ-งอ-แกง (เฉลย ค)</p>				
	<p>8. คำใดในมาตราตัวสะกด แม่กม อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. แถม อ่านว่า ถอ-มอ-แอ-ถม ข. นาม อ่านว่า นอ-มอ-อา-นาม ค. ยอม อ่านว่า ยอ-ออ-มอ-ยอม (เฉลย ค)</p>				
	<p>9. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-รอ-สวย ข. สวย อ่านว่า สอ-ฮัว-ยอ-สวย ค. สวย อ่านว่า สอ-ออ-ยอ-สวย (เฉลย ข)</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านคำและอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	10. คำใดในมาตรา แม่กก อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง ก. เลือก อ่านว่า ลอ-เอี้ย-กอ-เลือก ข. บอก อ่านว่า บอ-กอ-ออ-บอก ค. ลูก อ่านว่า ลอ-อู-กอ-ลูก (เฉลย ค)				
นักเรียนเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง	11. “ตอ-เอื้อ-นอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เตี้ยว ข. เตียน ค. เตื่อน (เฉลย ค)				
	12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะบาย ข. แปลงผัก ค. วงกรม (เฉลย ข)				
	13. “คอ-ออ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. คอน ข. คอก ค. คอย (เฉลย ข)				
	14. “ปอ-ลอ-เอื้อ-กอ → ☐ ” คำใน ☐ คือข้อใด ก. เปลือก ข. ปลุก ค. ปลุก (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	15. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สอาด ข. สวนคล้ว ค. สวมกอด (เฉลย ค)				
	16. “คอ-รอ-อา-บอ → □” คำใน □ คือข้อใด ก. กราบ ข. คราบ ค. ครอบ (เฉลย ข)				
	17. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. กวาง ข. จิงโจ้ ค. กระต่าย (เฉลย ก)				
	18. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับ ภาพ ก. ว้าว ข. วัด ค. วาด (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำใน มาตราตัวสะกดได้ ถูกต้อง	19. จากภาพเขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้ตาม ข้อใด ก. ซ้อน ข. ซ่อม ค. ส้อม (เฉลย ค)				
	20. ข้อใดเป็นคำที่เขียนอยู่ในมาตรา ตัวสะกด แม่กม ทุกคำ ก. นาม มอง ข. หอม เยี่ยม ค. บ้าน ช้าม (เฉลย ข)				
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	21. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ยืดยาว-ชาวสวน ข. ผิวขาว-คิ้วสวย ค. ท่องเที่ยว-ป่าเขียว (เฉลย ก)				
	22. “อ่านเขียน.....” ควรเติม คำใดให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. มาเรียน ข. เทียนไข ค. กินข้าว (เฉลย ข)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเขียนคำ สัมผัสคล้องจองกับ คำในมาตราตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้	23. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. เล่นว่าว – เทียวไป ข. ต่อแถว – แจวเรือ ค. เกี่ยวข้าว-หน้าหนาว (เฉลย ข)				
	24. “เสียงดัง.....”ควรเติมคำใด ให้สัมผัสคล้องจองกัน ก. ฟังเพลิน ข. โครมคราม ค. ชับกล่อม (เฉลย ก)				
	25. คำในข้อใดสัมผัสคล้องจองกัน ก. ถ้วยหาย- กล้วยหอม ข. ปี่ขลุ่ย-เมื่อยล้ำ ค. เหนื่อยหน่าย-พายเรือ (เฉลย ค)				
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	26. ฉันเห็น.....กำลังหัดบิน ก. ปก ข. นก ค. หก (เฉลย ข)				
	27. “แม่ใช้ใส่ข้าวเปลือก” ควรเติมคำใดลงในประโยคจึงจะมี ความหมาย ก. กระสอบ ข. กระจก ค. กระจัง (เฉลย ก)				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนนำคำใน มาตราตัวสะกดไปใช้ ในประโยคและแต่ง ประโยคได้	28. “อยู่ห้องข้างบึงใน” ข้อใดเรียง ประโยคได้ถูกต้อง ก. ห้องอยู่ในบึง ข. บึงอยู่ในห้อง ค. ในบึงอยู่ห้อง (เฉลย ก)				
	29. “คุณพ่อบอกให้ฉันรีบ.....” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กง มาเติมลงในช่องว่าง ก. นอน ข. วิ่ง ค. เดิน (เฉลย ข)				
	30. “ตำรวจ.....จับผู้ร้าย” ให้นำคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กม มาเติมลงในช่องว่าง ก. ร้อม ข. ล้อม ค. ล้อม (เฉลย ค)				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางนงลักษณ์ รักษาพล)

ครูชำนาญการพิเศษ

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหา กับจุดประสงค์ (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
18	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
22	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
24	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
26	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
29	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด

ข้อที่	U	L	U/n ₁	L/n ₂	P	B	ผลการวิเคราะห์
1	8	3	1.00	0.38	0.80	0.63	ใช้ได้
2	8	5	1.00	0.63	0.70	0.38	ใช้ได้
3*	1	0	0.13	0.00	0.17	0.13	ใช้ไม่ได้
4	8	0	1.00	0.00	0.50	1.00	ใช้ได้
5	8	3	1.00	0.38	0.70	0.63	ใช้ได้
6	8	4	1.00	0.50	0.73	0.50	ใช้ได้
7*	8	7	1.00	0.88	0.97	0.13	ใช้ไม่ได้
8	8	0	1.00	0.00	0.53	1.00	ใช้ได้
9	8	1	1.00	0.13	0.50	0.88	ใช้ได้
10*	8	7	1.00	0.88	0.97	0.13	ใช้ไม่ได้
11	8	3	1.00	0.38	0.67	0.63	ใช้ได้
12	8	0	1.00	0.00	0.37	1.00	ใช้ได้
13*	8	7	1.00	0.88	0.90	0.13	ใช้ไม่ได้
14	8	1	1.00	0.13	0.67	0.88	ใช้ได้
15	8	3	1.00	0.38	0.47	0.63	ใช้ได้
16*	8	7	1.00	0.88	0.83	0.13	ใช้ไม่ได้
17	8	4	1.00	0.50	0.63	0.50	ใช้ได้
18*	8	7	1.00	0.88	0.97	0.13	ใช้ไม่ได้
19	6	0	0.75	0.00	0.27	0.75	ใช้ได้
20	7	2	0.88	0.25	0.53	0.63	ใช้ได้
21	8	5	1.00	0.63	0.73	0.38	ใช้ได้
22*	8	7	1.00	0.88	0.90	0.13	ใช้ไม่ได้
23	8	5	1.00	0.63	0.73	0.38	ใช้ได้
24*	1	0	0.13	0.00	0.17	0.13	ใช้ไม่ได้
25	8	3	1.00	0.38	0.50	0.63	ใช้ได้
26*	8	7	1.00	0.88	0.90	0.13	ใช้ไม่ได้
27	8	1	1.00	0.13	0.30	0.88	ใช้ได้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	U	L	U/n ₁	L/n ₂	P	B	ผลการวิเคราะห์
28	8	3	1.00	0.38	0.67	0.63	ใช้ได้
29*	8	7	1.00	0.88	0.97	0.13	ใช้ไม่ได้
30	8	3	1.00	0.38	0.70	0.63	ใช้ได้

$$\text{ค่าความยากง่าย (p)} = 0.27 - 0.80$$

$$\text{ค่าอำนาจจำแนก (B)} = 0.38 - 1.00$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่น} = 0.82$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยคำนวณจากสูตร ของโลเวท (Lovett) จากสูตร (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 110-111)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	C	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์

$$r_{cc} = 1 - \frac{30(513) - 9,717}{(30 - 1)(1,077)}$$

$$= 1 - \frac{15,390 - 9,717}{31,233}$$

$$= 1 - \frac{5,673}{31,233}$$

$$= 1 - 0.18$$

$$= 0.82$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

ภาคผนวก ง

รายการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา
ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

3. โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
1. ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง					
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน					
2. ด้านแบบฝึกทักษะ					
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้					
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกทักษะ					
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
3. ด้านการประเมินผล					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลไว้ชัดเจนเหมาะสม					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์					
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
4.ด้านลักษณะรูปเล่ม					
1. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน					
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางวีณา ไชยรงค์)

ครูชำนาญการพิเศษ

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

- โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
1. ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง					
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน					
2. ด้านแบบฝึกทักษะ					
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้					
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกทักษะ					
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
3. ด้านการประเมินผล					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลไว้ชัดเจนเหมาะสม					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์					
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
4.ด้านลักษณะรูปเล่ม					
1. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน					
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางรัชนี สองคำชุม)

ครูชำนาญการพิเศษ

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

- โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
1. ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง					
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน					
2. ด้านแบบฝึกทักษะ					
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้					
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกทักษะ					
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
3. ด้านการประเมินผล					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลไว้ชัดเจนเหมาะสม					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์					
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
4.ด้านลักษณะรูปเล่ม					
1. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน					
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางพัชราภรณ์ อ่ำไพ)

ครูชำนาญการพิเศษ

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

- โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
1. ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง					
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน					
2. ด้านแบบฝึกทักษะ					
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้					
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกทักษะ					
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
3. ด้านการประเมินผล					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลไว้ชัดเจนเหมาะสม					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์					
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
4.ด้านลักษณะรูปเล่ม					
1. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน					
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางอุบลวรรณ หล้าแก้ว)

ครูชำนาญการพิเศษ

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

- โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
1. ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง					
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน					
2. ด้านแบบฝึกทักษะ					
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้					
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกทักษะ					
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
3. ด้านการประเมินผล					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลไว้ชัดเจนเหมาะสม					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์					
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
4.ด้านลักษณะรูปเล่ม					
1. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน					
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางนงลักษณ์ รักษาพล)

ครูชำนาญการพิเศษ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง							
1. ความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	มากที่สุด
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหาและการลำดับเรื่อง						4.88	มากที่สุด
ด้านแบบฝึกทักษะ							
1. คำถามมีความชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติได้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึก ทักษะ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3. แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านแบบฝึกทักษะ						4.95	มากที่สุด
ด้านการประเมินผล							
1. กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผล ไว้ชัดเจนเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
3. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะและการนำไปใช้	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการประเมินผล						4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
ด้านลักษณะรูปเล่ม							
1.ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจและมีข้อความเพื่อ เสริมสร้างบรรยากาศในการ เรียนรู้และเสริมแรงแก่ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน กะทัดรัด สะดวกต่อการใช้	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านลักษณะรูปเล่ม						4.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.89	มากที่สุด

ภาคผนวก จ

- รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
- ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด จากผู้เชี่ยวชาญ
- เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test)
- ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แบบฝึกทักษะมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน				
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม				
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม				
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้				
9	แบบฝึกทักษะท้าทายความสามารถของนักเรียน				
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น				
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน				
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางวีณา ไชยรงค์)
ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แบบฝึกทักษะมีข้อแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัดอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน				
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม				
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม				
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้				
9	แบบฝึกทักษะท้าทายความสามารถของนักเรียน				
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น				
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน				
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางรัชณี สองคำชุม)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แบบฝึกทักษะมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัดอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน				
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม				
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม				
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้				
9	แบบฝึกทักษะท้าทายความสามารถของนักเรียน				
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น				
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน				
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางพัชราภรณ์ อ่ำไพ)
ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แบบฝึกทักษะมีข้อแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน				
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม				
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม				
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้				
9	แบบฝึกทักษะทำลายความสามารถของนักเรียน				
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น				
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน				
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางอุบลวรรณ หล้าแก้ว)

ครูชำนาญการพิเศษ

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แบบฝึกทักษะมีข้อแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน				
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม				
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม				
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้				
9	แบบฝึกทักษะท้าทายความสามารถของนักเรียน				
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น				
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน				
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางนงลักษณ์ รักษาพล)
 ครูชำนาญการพิเศษ

ตารางที่ 8 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนก่อนเรียนยกกำลังสอง	คะแนนหลังเรียน (20)	คะแนนหลังเรียนยกกำลังสอง	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน (D)	ผลต่างระหว่างคู่คะแนนยกกำลังสอง (D ²)
1	9	81	18	324	9	81
2	9	81	17	289	8	64
3	8	64	16	256	8	64
4	7	49	17	289	10	100
5	9	81	16	256	7	49
6	6	36	16	256	10	100
7	8	64	16	256	8	64
8	9	81	17	289	8	64
9	9	81	19	361	10	100
10	6	36	17	289	11	121
11	8	64	16	256	8	64
12	7	49	16	256	9	81
13	8	64	17	289	9	81
14	8	64	17	289	9	81
15	8	64	16	256	8	64
16	8	64	17	289	9	81
17	8	64	18	324	10	100
18	9	81	19	361	10	100
19	8	64	16	256	8	64
20	8	64	17	289	9	81
21	7	49	18	324	11	121
22	8	64	18	324	10	100
23	9	81	19	361	10	100
24	8	64	16	256	8	64

ตารางที่ 9 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนก่อนเรียนยกกำลังสอง	คะแนนหลังเรียน (20)	คะแนนหลังเรียนยกกำลังสอง	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน (D)	ผลต่างระหว่างคู่คะแนนยกกำลังสอง (D ²)
25	7	49	17	289	10	100
26	8	64	17	289	9	81
27	8	64	18	324	10	100
28	9	81	19	361	10	100
29	8	64	19	361	11	121
30	6	36	16	256	10	100
31	8	64	19	361	11	121
32	9	81	19	361	10	100
รวม	255	2057	553	9597	298	2812

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} ; df = n-1$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงแบบที (t-distribution)
- D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
- N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
- $\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
- $\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

$$t = \frac{298}{\sqrt{\frac{32(2812) - (298)^2}{31}}}$$

$$= \frac{298}{\sqrt{\frac{89,984 - 88,804}{31}}}$$

$$= \frac{298}{\sqrt{\frac{1,180}{31}}}$$

$$= \frac{298}{\sqrt{38.06}}$$

$$= 48.30$$

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	17.28	32	1.143	.202
pretest	7.97	32	.897	.159

Paired Samples Test

		Pair 1
		pretest - posttest
Paired Differences	Mean	9.312
	Std. Deviation	1.091
	Std. Error Mean	.193
	99% Confidence Interval of the Difference	
	Lower	8.783
	Upper	9.842
t		48.301
df		31
Sig. (2-tailed)		.000

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่น Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	49.8667	19.154	.712	.	.902
a2	49.7000	18.976	.787	.	.900
a3	49.8333	18.764	.702	.	.903
a4	49.7333	18.823	.703	.	.903
a5	50.0667	18.892	.533	.	.913
a6	50.1000	17.128	.757	.	.901
a7	49.9000	19.679	.591	.	.908
a8	49.5667	19.978	.627	.	.907
a9	49.6667	20.437	.440	.	.913
a10	49.7000	19.872	.563	.	.909
a11	49.7000	18.976	.787	.	.900
a12	49.8333	18.764	.702	.	.903

ค่าความเชื่อมั่น Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.912	.916	12

ภาคผนวก จ

- แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบประเมินความพึงพอใจ

เรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบแบบประเมินความพึงพอใจนี้ให้ครบทุกข้อตาม ความเป็นจริง

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่ามีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติ โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย					
2	แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
3	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน					
4	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม					
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม					
6	แบบฝึกทักษะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน					
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย					
8	ขั้นตอนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้					
9	แบบฝึกทักษะทำลายความสามารถของนักเรียน					
10	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้ค่าที่มีตัวสะกดเพิ่มขึ้น					
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน					
12	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง					
รวม						

ภาคผนวก ข

- คะแนนแบบฝึกทักษะจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 1

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	9	9	9	10	10	9	10	66	94.29
2	9	10	10	10	10	10	9	68	97.14
3	8	9	9	8	9	9	9	61	87.14
4	8	8	9	9	9	8	8	59	84.29
5	8	8	10	10	9	8	10	63	90.00
6	9	9	9	9	9	9	8	62	88.57
7	8	9	10	8	9	9	10	63	90.00
8	8	8	10	10	10	9	10	65	92.86
9	9	10	10	10	10	9	10	68	97.14
10	8	8	9	9	9	8	9	60	85.71
11	9	9	9	9	10	9	8	63	90.00
12	8	8	10	9	9	9	9	62	88.57
13	9	9	10	9	9	9	8	63	90.00
14	10	10	10	9	9	10	8	66	94.29
15	8	8	8	8	9	8	8	57	81.43
16	8	10	9	9	8	10	9	63	90.00
17	9	9	8	8	8	9	8	59	84.29
18	9	9	9	10	10	9	10	66	94.29
19	9	9	10	10	10	9	10	67	95.71
20	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
21	9	9	9	8	9	9	9	62	88.57
22	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
23	9	8	9	9	10	9	10	64	91.43
24	8	8	9	9	9	9	9	61	87.14
25	9	10	9	10	10	10	10	68	97.14
26	9	10	9	9	9	10	9	65	92.86

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	9	10	9	9	9	10	9	65	92.86
28	9	9	9	9	9	8	8	61	87.14
29	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
30	10	10	8	8	9	8	8	61	87.14
31	9	9	10	10	10	9	10	67	95.71
32	9	10	10	10	9	10	10	68	97.14
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,032	90.71

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 2

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	10	10	9	10	9	10	10	68	97.14
2	9	10	10	9	9	10	10	67	95.71
3	8	9	9	8	8	8	9	59	84.29
4	8	9	9	9	8	8	8	59	84.29
5	8	9	10	10	9	8	8	62	88.57
6	9	9	9	9	9	9	8	62	88.57
7	9	9	10	8	9	9	9	63	90.00
8	9	9	10	10	9	9	9	65	92.86
9	9	10	10	10	10	9	9	67	95.71
10	9	8	9	9	9	8	9	61	87.14
11	9	9	9	9	9	9	8	62	88.57
12	8	8	10	9	8	9	9	61	87.14
13	9	9	10	9	8	9	8	62	88.57
14	10	10	10	9	8	10	8	65	92.86
15	9	8	8	8	9	8	8	58	82.86
16	8	10	9	9	8	10	9	63	90.00
17	9	9	8	8	9	9	8	60	85.71
18	9	9	9	10	9	9	10	65	92.86
19	9	9	10	10	9	9	10	66	94.29
20	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
21	9	9	9	8	9	9	9	62	88.57
22	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
23	10	10	9	9	10	10	10	68	97.14
24	8	8	9	9	8	9	9	60	85.71
25	8	9	9	10	9	9	10	64	91.43
26	9	9	9	9	9	8	9	62	88.57

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	9	10	9	9	8	8	9	62	88.57
28	9	9	9	9	9	8	8	61	87.14
29	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
30	10	8	8	9	9	8	8	60	85.71
31	9	9	9	10	10	9	10	66	94.29
32	9	10	9	10	9	9	10	66	94.29
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,015	89.96

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 3

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	10	10	10	9	10	9	10	68	97.14
2	10	10	10	9	10	9	10	68	97.14
3	8	8	8	8	9	8	9	58	82.86
4	8	8	8	8	9	8	8	57	81.43
5	8	8	8	9	8	8	8	57	81.43
6	8	8	9	9	9	9	8	60	85.71
7	8	9	9	8	9	9	9	61	87.14
8	8	9	10	9	9	9	9	63	90.00
9	10	10	9	9	10	9	9	66	94.29
10	8	8	9	8	9	8	9	59	84.29
11	8	9	9	8	9	9	8	60	85.71
12	10	10	10	8	9	9	10	66	94.29
13	8	9	9	8	9	9	8	60	85.71
14	10	10	10	8	8	9	9	64	91.43
15	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
16	10	10	8	8	9	9	9	63	90.00
17	10	9	9	8	10	9	8	63	90.00
18	10	10	10	9	10	9	10	68	97.14
19	10	9	10	9	10	9	10	67	95.71
20	10	9	9	9	9	9	9	64	91.43
21	10	9	9	8	10	9	8	63	90.00
22	10	9	9	9	9	9	9	64	91.43
23	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
24	10	8	8	9	8	9	9	61	87.14
25	8	9	10	9	9	9	10	64	91.43
26	10	10	10	8	10	8	9	63	90.00

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	10	9	9	9	9	8	9	61	87.14
28	10	8	8	8	9	8	9	59	84.29
29	8	9	8	8	9	9	8	60	85.71
30	8	9	9	9	9	8	8	58	82.86
31	8	8	8	9	10	9	10	68	97.14
32	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,007	89.60

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 4

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 4							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	9	10	10	10	10	10	10	69	98.57
2	9	10	10	10	10	10	10	69	98.57
3	9	9	8	9	9	9	9	62	88.57
4	8	9	8	10	9	8	8	60	85.71
5	8	8	8	10	9	8	9	60	85.71
6	9	9	9	10	9	9	8	63	90.00
7	8	8	8	9	9	8	8	58	82.86
8	8	10	8	10	10	9	10	65	92.86
9	10	10	9	10	10	9	10	68	97.14
10	8	9	8	9	9	8	9	60	85.71
11	8	9	8	8	10	9	8	60	85.71
12	8	10	10	10	9	9	10	66	94.29
13	9	10	9	9	9	9	8	63	90.00
14	8	9	8	8	9	8	8	58	82.86
15	8	9	8	8	9	8	8	58	82.86
16	10	9	8	9	8	10	9	63	90.00
17	9	8	9	8	8	9	8	59	84.29
18	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
19	9	10	9	10	10	9	10	67	95.71
20	8	9	9	8	9	8	8	59	84.29
21	9	9	9	8	9	9	10	63	90.00
22	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
23	8	9	10	10	10	10	10	67	95.71
24	8	9	8	9	9	9	9	61	87.14
25	10	9	9	10	10	10	10	68	97.14
26	10	9	9	9	9	10	9	65	92.86

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 4							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	10	9	9	9	9	10	9	65	92.86
28	9	10	10	10	9	10	9	67	95.71
29	9	9	8	9	9	9	9	62	88.57
30	10	8	8	8	9	8	8	59	84.29
31	10	10	10	10	10	9	10	69	98.57
32	10	10	10	10	10	9	10	69	98.57
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,035	90.85

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 5

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 5							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	9	10	10	10	10	10	10	69	98.57
2	9	10	10	10	10	10	9	68	97.14
3	9	9	8	9	8	9	9	62	88.57
4	8	9	8	10	8	8	8	60	85.71
5	8	8	8	10	8	8	9	60	85.71
6	9	9	9	10	9	9	8	63	90.00
7	8	8	8	9	8	8	8	58	82.86
8	8	10	8	10	8	9	10	65	92.86
9	10	10	9	10	9	9	10	68	97.14
10	8	9	8	9	8	8	9	60	85.71
11	8	9	8	8	8	9	8	60	85.71
12	8	10	10	10	10	9	9	65	92.86
13	9	10	9	9	9	9	8	63	90.00
14	8	9	8	8	8	8	8	58	82.86
15	8	9	8	8	8	8	8	58	82.86
16	10	9	8	9	8	10	9	63	90.00
17	9	8	9	8	9	9	8	59	84.29
18	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
19	9	10	9	10	9	9	10	67	95.71
20	8	9	9	8	9	8	8	59	84.29
21	9	9	9	8	9	9	9	62	88.57
22	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
23	8	9	10	10	10	10	9	66	94.29
24	8	9	8	9	8	9	9	61	87.14
25	10	9	9	10	9	10	10	68	97.14
26	9	10	10	9	9	10	9	65	92.86

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 5							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	10	9	9	9	9	9	9	64	91.43
28	10	9	9	10	10	9	9	66	94.29
29	9	10	10	9	8	9	9	62	88.57
30	9	9	8	8	8	8	9	60	85.71
31	10	8	8	10	10	9	9	68	97.14
32	10	10	10	10	10	9	10	69	98.57
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,029	90.58

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 6

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 6							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	10	10	9	10	10	10	10	69	98.57
2	10	10	9	10	10	10	10	69	98.57
3	9	9	8	9	9	9	9	62	88.57
4	9	8	8	10	9	8	9	61	87.14
5	8	8	8	8	9	8	9	58	82.86
6	9	9	9	10	9	9	9	64	91.43
7	8	8	8	8	9	8	8	57	81.43
8	10	9	9	10	10	10	10	68	97.14
9	10	10	9	10	10	10	10	69	98.57
10	9	8	8	9	9	8	9	60	85.71
11	9	8	8	8	9	9	8	59	84.29
12	10	9	10	10	9	9	10	67	95.71
13	10	9	9	9	9	9	9	64	91.43
14	9	8	8	8	9	8	8	58	82.86
15	9	8	8	8	8	8	8	57	81.43
16	9	10	8	9	9	9	9	63	90.00
17	8	9	9	8	9	9	10	62	88.57
18	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
19	10	9	9	10	10	9	10	67	95.71
20	8	8	8	8	8	8	9	57	81.43
21	9	9	9	8	9	9	9	62	88.57
22	9	9	9	9	9	9	10	64	91.43
23	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
24	9	8	8	9	9	9	9	61	87.14
25	9	10	9	10	10	10	10	68	97.14
26	9	10	9	9	9	10	9	65	92.86

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 6							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	9	10	9	9	9	9	9	64	91.43
28	10	9	10	10	9	10	9	67	95.71
29	9	9	8	9	9	8	10	62	88.57
30	8	10	8	8	9	8	9	60	85.71
31	9	10	10	10	10	10	9	68	97.14
32	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,042	91.16

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 7

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 7							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	9	10	10	10	9	10	9	67	95.71
2	9	10	10	10	9	10	9	67	95.71
3	9	9	8	9	9	9	9	62	88.57
4	8	9	8	10	9	8	9	61	87.14
5	8	8	8	8	8	8	9	57	81.43
6	9	9	9	10	9	9	9	64	91.43
7	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
8	9	10	10	10	8	9	9	65	92.86
9	9	10	10	10	8	10	9	66	94.29
10	8	9	8	9	9	8	9	60	85.71
11	8	9	8	8	8	9	8	58	82.86
12	9	10	10	10	8	9	9	65	92.86
13	9	10	9	9	9	9	9	64	91.43
14	8	9	8	8	9	8	8	58	82.86
15	8	9	8	8	8	8	8	57	81.43
16	10	9	10	9	9	9	9	65	92.86
17	9	8	9	8	9	9	8	60	85.71
18	10	10	10	9	9	9	8	65	92.86
19	9	10	9	10	9	9	9	65	92.86
20	8	8	8	8	8	8	9	57	81.43
21	9	9	9	8	9	9	9	62	88.57
22	9	10	9	9	9	9	9	64	91.43
23	10	10	10	10	9	10	9	68	97.14
24	8	9	8	9	9	9	9	61	87.14
25	9	9	9	10	9	9	10	65	92.86
26	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 7							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	9	9	9	9	9	9	9	63	90.00
28	10	10	10	10	9	10	9	68	97.14
29	9	9	8	9	9	8	9	61	87.14
30	9	8	8	8	9	8	8	58	82.86
31	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
32	10	10	10	10	9	10	10	69	98.57
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,010	89.73

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เล่มที่ 8

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 8							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
1	10	10	9	10	10	10	10	69	98.57
2	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
3	8	9	8	9	8	9	8	59	84.29
4	8	8	9	10	10	8	8	61	87.14
5	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
6	10	9	9	10	8	9	10	65	92.86
7	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
8	10	10	10	10	8	9	9	66	94.29
9	10	10	10	10	8	10	9	67	95.71
10	8	8	8	9	8	8	9	58	82.86
11	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
12	10	9	10	10	8	9	10	66	94.29
13	10	9	9	9	8	9	9	63	90.00
14	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
15	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
16	10	10	9	9	10	9	9	66	94.29
17	10	10	9	8	10	9	8	64	91.43
18	10	10	10	9	10	9	10	68	97.14
19	10	9	9	9	10	9	9	65	92.86
20	8	8	8	8	8	8	9	57	81.43
21	10	10	9	8	8	9	9	63	90.00
22	10	9	8	9	8	9	9	62	88.57
23	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
24	10	8	8	9	8	9	9	61	87.14
25	10	9	9	9	8	9	10	64	91.43
26	10	9	9	9	8	9	9	63	90.00

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ เล่มที่ 8							รวม 70	ร้อยละ E ₁
	แบบฝึก ที่ 1 (10)	แบบฝึก ที่ 2 (10)	แบบฝึก ที่ 3 (10)	แบบฝึก ที่ 4 (10)	แบบฝึก ที่ 5 (10)	แบบฝึก ที่ 6 (10)	แบบฝึก ที่ 7 (10)		
27	10	9	9	9	8	9	9	63	90.00
28	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
29	8	9	8	9	10	9	9	62	88.57
30	8	9	8	8	8	8	8	57	81.43
31	10	10	10	9	10	10	10	69	98.57
32	10	10	10	10	10	10	10	70	100.00
รวม/เฉลี่ยร้อยละ								2,015	89.96

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา
ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2560

เลขที่	คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 เล่ม								คะแนน	วัดผล
	เล่มที่ 1 (70)	เล่มที่ 2 (70)	เล่มที่ 3 (70)	เล่มที่ 4 (70)	เล่มที่ 5 (70)	เล่มที่ 6 (70)	เล่มที่ 7 (70)	เล่มที่ 8 (70)	รวม (560)	สัมฤทธิ์ ทางการ เรียน (20)
1	66	68	68	69	69	69	67	69	545	18
2	68	67	68	69	68	69	67	69	545	17
3	61	59	58	62	62	62	62	59	485	16
4	59	59	57	60	60	61	61	61	478	17
5	63	62	57	60	60	58	57	56	473	16
6	62	62	60	63	63	64	64	65	503	16
7	63	63	61	58	58	57	56	56	472	16
8	65	65	63	65	65	68	65	66	522	17
9	68	67	66	68	68	69	66	67	539	19
10	60	61	59	60	60	60	60	58	478	17
11	63	62	60	60	60	59	58	56	478	16
12	62	61	66	66	65	67	65	66	518	16
13	63	62	60	63	63	64	64	63	502	17
14	66	65	64	58	58	58	58	56	483	17
15	57	58	56	58	58	57	57	56	457	16
16	63	63	63	63	63	63	65	66	509	17
17	59	60	63	59	59	62	60	64	486	18
18	66	65	68	70	70	70	65	68	542	19
19	67	66	67	67	67	67	65	65	531	16
20	63	63	64	59	59	57	57	57	479	17

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 เล่ม								รวม	คะแนน
	เล่มที่ 1 (70)	เล่มที่ 2 (70)	เล่มที่ 3 (70)	เล่มที่ 4 (70)	เล่มที่ 5 (70)	เล่มที่ 6 (70)	เล่มที่ 7 (70)	เล่มที่ 8 (70)	(560)	วัดผล สัมฤทธิ์ ทางการ เรียน (20)
21	62	62	63	63	62	62	62	63	499	18
22	63	63	64	63	63	64	64	62	506	18
23	64	68	69	67	66	70	68	69	541	19
24	61	60	61	61	61	61	61	61	487	16
25	68	64	64	68	68	68	65	64	529	17
26	65	62	63	65	65	65	63	63	511	17
27	65	62	61	65	64	64	63	63	507	18
28	61	61	59	67	66	67	68	69	518	19
29	63	63	60	62	62	62	61	62	495	19
30	61	60	58	59	60	60	58	57	473	16
31	67	66	68	69	68	68	69	69	544	19
32	68	66	69	69	69	70	69	70	550	19
รวม									16185	553
$E_1 / E_2 = 90.32 / 86.41$										

ภาคผนวก ซ

- การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 12 ตารางการหาประสิทธิภาพการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา

ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2558 ครั้งที่ 1 (1: 1)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (20) E2
	เล่ม 1 (70)	เล่ม 2 (70)	เล่ม 3 (70)	เล่ม 4 (70)	เล่ม 5 (70)	เล่ม 6 (70)	เล่ม 7 (70)	เล่ม 8 (70)	รวม (560)	ร้อยละ E1	
1	57	59	58	59	58	57	61	57	466	83.21	15
2	52	51	55	54	53	55	56	54	430	76.78	14
3	41	46	46	45	46	47	45	49	365	65.17	13
รวม	150	156	159	158	157	159	162	160	1261		42
ร้อยละ	71.42	74.28	75.71	75.23	74.76	75.71	77.14	76.19	75.05	75.06	70.00

ตารางที่ 13 ตารางการหาประสิทธิภาพการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา

ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2559 ครั้งที่ 2 (1: 10)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (20) E2
	เล่ม 1 (70)	เล่ม 2 (70)	เล่ม 3 (70)	เล่ม 4 (70)	เล่ม 5 (70)	เล่ม 6 (70)	เล่ม 7 (70)	เล่ม 8 (70)	รวม (560)	ร้อยละ E1	
1	64	64	66	60	62	62	62	60	500	89.28	17
2	62	65	63	61	61	59	59	60	490	87.50	16
3	64	64	62	60	61	63	63	62	499	89.10	16
4	49	51	54	53	53	53	53	54	420	75.00	14
5	51	53	53	55	55	55	55	55	432	77.14	14
6	52	54	51	55	54	54	54	54	428	76.42	14
7	46	45	45	42	43	45	46	46	358	63.92	14
8	44	46	43	43	46	46	46	45	359	64.10	13
9	44	44	44	44	45	45	45	45	356	63.57	13
รวม	476	486	481	473	480	482	483	481	3842		131
ร้อยละ	75.56	77.14	76.35	75.08	76.19	76.51	76.67	76.35	76.23	76.23	72.77

ตารางที่ 14 ตารางการหาประสิทธิภาพการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตรา

ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2559 ครั้งที่ 3 (1: 100)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (20)	
	เล่ม 1 (70)	เล่ม 2 (70)	เล่ม 3 (70)	เล่ม 4 (70)	เล่ม 5 (70)	เล่ม 6 (70)	เล่ม 7 (70)	เล่ม 8 (70)	รวม (560)	ร้อยละ E1	E2	
1	67	63	66	66	64	65	64	66	521	93.03	18	
2	65	66	65	64	63	65	63	65	516	92.14	17	
3	61	60	60	60	61	62	61	60	485	88.60	16	
4	59	60	60	60	60	61	60	60	480	85.71	16	
5	49	50	50	51	52	54	52	48	406	72.50	16	
6	47	47	47	48	49	52	49	49	388	69.28	16	
7	67	67	66	67	67	67	67	66	534	95.35	17	
8	55	55	63	63	64	63	64	63	490	87.50	16	
9	50	50	50	50	50	50	50	50	400	71.42	16	
10	60	60	60	61	61	60	61	60	483	86.25	16	
11	63	63	63	64	64	64	64	61	506	90.35	16	
12	52	57	57	59	59	60	59	57	460	82.14	16	
13	66	66	67	67	67	66	67	67	533	95.17	16	
14	68	68	69	69	69	68	69	69	549	98.03	17	
15	57	59	59	59	59	59	59	58	469	83.75	17	
16	55	59	60	60	60	59	60	59	472	84.28	18	
17	59	60	60	60	60	61	60	60	480	85.71	17	
18	68	68	68	68	67	67	67	68	541	96.60	17	
19	67	67	67	67	67	60	67	67	529	94.46	16	
20	66	66	65	65	65	65	65	65	522	93.21	17	
21	47	47	46	48	46	50	46	48	378	67.50	16	
22	46	46	45	47	48	50	48	47	377	67.32	16	
23	67	65	65	67	67	65	67	65	528	94.28	16	
24	68	67	67	68	68	66	68	67	539	96.25	18	
25	59	62	62	62	63	63	63	62	496	88.57	17	
26	60	61	62	61	61	58	61	62	486	86.78	16	

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										ผลสัมฤทธิ์	
	เล่ม 1 (70)	เล่ม 2 (70)	เล่ม 3 (70)	เล่ม 4 (70)	เล่ม 5 (70)	เล่ม 6 (70)	เล่ม 7 (70)	เล่ม 8 (70)	รวม (560)	ร้อยละ E1	หลังเรียน (20) E2	
27	62	62	62	61	61	60	61	63	492	87.85	16	
28	61	61	59	59	59	56	59	59	473	84.46	16	
29	51	49	50	50	48	48	48	48	392	70.00	16	
30	57	57	57	57	57	57	57	59	458	81.78	17	
รวม	1779	1788	1797	1808	1806	1801	1806	1798	14383		495	
ร้อยละ	84.71	85.14	85.57	86.10	86.00	85.76	86.00	85.62	85.61	85.61	82.50	

ภาคผนวก ฅ

การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 15 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตรา
ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
1.ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้							
1.1 มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						5.00	มากที่สุด
2.ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
2.4 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดผลประเมินผล	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						4.90	มากที่สุด
3.ด้านสาระการเรียนรู้							
3.1 มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
3.3 มีความละเอียดและชัดเจน	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านสาระการเรียนรู้						4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
4.ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้							
4.1 มีกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน							
ชั้นสอน ชั้นสรุป และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.2 สนองตอบจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.3 มีกิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด	4	5	4	4	5	4.20	มาก
4.5 กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนาผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						4.76	มากที่สุด
5.ด้านสื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้							
5.1 ระบุให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.2 สนองหรือเอื้อต่อการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้นั้น	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
5.3 ประหยัด น่าสนใจ และหาง่าย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.4 ไม่มีความยุ่งยากในการใช้	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านสื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้						4.90	มากที่สุด
6.ด้านการวัดและประเมินผล							
6.1 ประเมินได้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้นั้น	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
6.2 ระบุวิธีวัดที่ง่ายและสะดวกในการประเมิน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.3 ระบุวิธีวัดที่ง่ายและสะดวกในการใช้ประเมิน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.4 ระบุวิธีวัดที่เชื่อถือได้ เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
6.5 ระบุเกณฑ์การวัดที่เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล						4.92	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.88	มากที่สุด

ภาคผนวก ญ

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 24
(มาตราตัวสะกดแม่กกด)

ภาคผนวก ก

หนังสือราชการตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ